

Fremsat den 6. februar 2013 af ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser (Morten Østergaard)

Forslag

til

Lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner

Kapitel 1

Lovens anvendelsesområde

§ 1. Loven gælder for akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner under Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser og for akkreditering af disse uddannelsesinstitutioners uddannelser. Loven gælder endvidere for akkreditering af de maritime uddannelsesinstitutioner.

Stk. 2. Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser kan bestemme, at loven finder anvendelse for akkreditering af uddannelser og uddannelsesinstitutioner under andre ministerier og lønnede videregående uddannelser, der gennemføres hos en arbejdsgiver som led i et ansættelsesforhold.

Kapitel 2

Danmarks Akkrediteringsinstitution

§ 2. Danmarks Akkrediteringsinstitution er en faglig uafhængig myndighed inden for den statslige forvaltning, som varetager opgaver i forhold til akkreditering af de uddannelsesinstitutioner, der er omfattet af § 1, og disses uddannelser.

Stk. 2. Danmarks Akkrediteringsinstitutionen udarbejder akkrediteringsrapporter til brug for Akkrediteringsrådets afgørelser om akkreditering af uddannelsesinstitutionerne og uddannelserne. Akkrediteringen foretages ud fra centralt fastsatte kriterier.

Stk. 3. Danmarks Akkrediteringsinstitution skal leve op til internationale standarder og skal i den forbindelse samle national og international erfaring af betydning for akkreditering.

Stk. 4. Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser ansætter direktøren for Danmarks Akkrediteringsinstitution efter indstilling fra Akkrediteringsrådet.

Akkrediteringsrådet

§ 3. Akkrediteringsrådet er et fagligt uafhængigt råd. Akkrediteringsrådet fastsætter en forretningsorden.

Stk. 2. Akkrediteringsrådet træffer afgørelse om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner og disses uddannelser, jf. § 1, på baggrund af akkrediteringsrapporter udarbejdet af Danmarks Akkrediteringsinstitution, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Akkrediteringsrådet kan af faglige grunde eller for at afprøve Danmarks Akkrediteringsinstitutionens konkurrencedygtighed beslutte at anvende en anden operatør end Danmarks Akkrediteringsinstitution til at udarbejde akkrediteringsrapporter. Den valgte operatør skal være optaget i det europæiske register for kvalitetssikringsorganer.

Stk. 4. Danmarks Akkrediteringsinstitution stiller sekretariatsbistand til rådighed for Akkrediteringsrådet.

§ 4. Akkrediteringsrådet består af en formand og 8 medlemmer.

Stk. 2. Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser udpeger formanden.

Stk. 3. Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser udpeger medlemmerne, dog således at 2 medlemmer udpeges efter indstilling fra de studerendes repræsentanter i bestyrelserne og skoleråd for uddannelsesinstitutioner med videregående uddannelser under ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser.

Stk. 4. Akkrediteringsrådets formand og medlemmer skal tilsammen have viden og erfaring inden for kvalitetssikring, videregående uddannelse, forskning, udviklingsbaseret og arbejdsmarkedsforhold for dimittender. Mindst 1 medlem skal have international erfaring med akkreditering.

Stk. 5. Akkrediteringsrådets formand og medlemmer kan højst sidde i rådet i 8 år fordelt på mindst 2 udpegningsperioder. Dog kan medlemmerne udpeget efter indstilling fra de studerende, jf. stk. 3, højst sidde i rådet i 2 år fordelt på mindst 2 udpegningsperioder. Hvis formanden eller et medlem afgår inden periodens udløb, udpeges en afløser efter

stk. 2 og 3. I forbindelse med udpegningsperiodens længde, jf. 1. pkt.

§ 5. Akkrediteringsrådet offentliggør alle akkrediteringsrapporter og en samlet oversigt over alle akkrediteringsansøgninger og resultatet heraf samt over alle uddannelsesinstitutioner og uddannelser, der er akkrediteret af Akkrediteringsrådet.

Stk. 2. Danmarks Akkrediteringsinstitution og Akkrediteringsrådet offentliggør hvert år beretninger om deres virksomhed.

Kapitel 3

Akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner (institutionsakkreditering)

§ 6. En uddannelsesinstitution omfattet af § 1, stk. 1, gennemgår en institutionsakkreditering med fokus på uddannelsesinstitutionens løbende og systematiske arbejde med sikring og udvikling af uddannelsernes kvalitet og relevans.

Stk. 2. Institutionsakkreditering skal som udgangspunkt gennemføres samlet for en uddannelsesinstitution som helhed, men i særlige tilfælde kan uddannelsesinstitutionen anmode Akkrediteringsrådet om, at akkrediteringen af uddannelsesinstitutionen opdeles. Akkrediteringsrådet hører ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser over anmodningen, inden rådet træffer afgørelse.

Stk. 3. Som led i institutionsakkrediteringen foretages en undersøgelse og vurdering af, om kvalitetssikringssystemerne i praksis leverer kvalitet og relevans på uddannelsesniveaue og uddannelsesudbudsniveaue.

§ 7. Ved institutionsakkreditering nedsætter Danmarks Akkrediteringsinstitution et akkrediteringspanel.

Stk. 2. Akkrediteringspanelet består af mindst 3 personer og sammensættes af faglige eksperter, der tilsammen har erfaring med den videregående uddannelsessektor generelt, samt med international kvalitetssikring af uddannelsesinstitutioner.

Stk. 3. Panelet foretager en akkrediteringsvurdering af uddannelsesinstitutionen.

Stk. 4. Danmarks Akkrediteringsinstitution udarbejder på baggrund heraf en akkrediteringsrapport.

Stk. 5. Akkrediteringsrådet kan efter anmodning fra en uddannelsesinstitution helt eller delvis lægge en akkrediteringsrapport fra en anden internationalt anerkendt operatør til grund for afgørelsen om institutionsakkreditering, i det omfang rapporten dokumenterer, at uddannelsesinstitutionen lever op til kriterierne fastsat i medfør af § 8, stk. 2.

§ 8. Akkrediteringsrådet træffer afgørelse om uddannelsesinstitutionens ansøgning om institutionsakkreditering på baggrund af akkrediteringsrapporten. Afgørelsen kan være en positiv institutionsakkreditering, en betinget positiv institutionsakkreditering eller et afslag på institutionsakkreditering.

Stk. 2. Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser fastsætter regler om proceduren for institutionsakkreditering, herunder kriterier for institutionsakkreditering med fokus på kvalitet og relevans.

§ 9. En positiv institutionsakkreditering giver mulighed for at oprette nye uddannelser og nye uddannelsesudbud, når disse er prækvalificeret og godkendt, jf. §§ 18 og 21, samt foretage justering af eksisterende uddannelser. Oprettelse af nye uddannelser og uddannelsesudbud samt justeringer af eksisterende uddannelser skal ske i overensstemmelse med uddannelsesinstitutionens kvalitetssikringspolitik og strategi. En positiv institutionsakkreditering gælder i maksimalt 6 år.

Stk. 2. Uddannelsesinstitutioner, der har påbegyndt en institutionsakkreditering, har ligeledes de i stk. 1, 1. pkt., angivne muligheder. Nye uddannelser og uddannelsesudbud kan dog først oprettes og udbydes, når uddannelsesinstitutionen har fået en positiv institutionsakkreditering.

Stk. 3. Inden institutionsakkrediteringsperioden udløber, skal der foretages en ny akkreditering af uddannelsesinstitutionen.

§ 10. En betinget positiv institutionsakkreditering medfører, at alle nye uddannelser og uddannelsesudbud skal uddannelsesakkrediteres før oprettelsen. Akkrediteringsrådet fastlægger, hvor længe den betingede positive institutionsakkreditering gælder, dog maksimalt 2 år. Uddannelsesinstitutionen kan foretage justering af eksisterende uddannelser.

Stk. 2. Akkrediteringsrådet angiver i sin afgørelse en plan for opfølgning. Inden udløbet af den efter stk. 1, 2. pkt., fastsatte periode træffer Akkrediteringsrådet en ny afgørelse efter stk. 3 om institutionsakkreditering på baggrund af en supplerende akkrediteringsrapport, der alene forholder sig til de kriterier, uddannelsesinstitutionen ikke levede op til ved den første afgørelse.

Stk. 3. Afgørelsen efter stk. 2, 2. pkt., kan være enten en positiv institutionsakkreditering eller et afslag på institutionsakkreditering.

§ 11. Et afslag på institutionsakkreditering medfører, at uddannelsesinstitutionen ikke kan oprette nye uddannelser eller uddannelsesudbud, samt at eksisterende uddannelser skal uddannelsesakkrediteres efter en turnusplan, jf. § 32. Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser kan dog efter en konkret vurdering dispensere herfra. Uddannelsesinstitutionen kan foretage justering af eksisterende uddannelser.

Stk. 2. Akkrediteringsrådet afgør efter dialog med uddannelsesinstitutionen, hvornår uddannelsesinstitutionen igen kan anmode om institutionsakkreditering. En fornyet ansøgning om institutionsakkreditering behandles efter reglerne i § 8.

§ 12. Får en maritim uddannelsesinstitution en betinget positiv institutionsakkreditering eller et afslag på institutionsakkreditering foretager ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser en konkret vurdering af, hvilken opfølgning der skal ske.

Stk. 2. Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser fastsætter nærmere regler om opfølgningen efter stk. 1.

*Akkreditering af uddannelser og uddannelsesudbud ved
videregående uddannelsesinstitutioner
(uddannelsesakkreditering)*

§ 13. Ved uddannelsesakkreditering nedsætter Danmarks Akkrediteringsinstitution et akkrediteringspanel.

Stk. 2. Akkrediteringspanelet består af mindst 3 personer, og sammensættes af faglige eksperter, der tilsammen har erfaring med den videregående uddannelsessektor generelt samt med international kvalitetssikring af uddannelser.

Stk. 3. Panelet foretager en akkrediteringsvurdering af uddannelsen eller uddannelsesudbuddet.

Stk. 4. Danmarks Akkrediteringsinstitution udarbejder på baggrund heraf en akkrediteringsrapport.

Stk. 5. Akkrediteringsrådet kan efter anmodning fra en uddannelsesinstitution helt eller delvist lægge en akkrediteringsrapport fra en anden internationalt anerkendt operatør til grund for afgørelsen om uddannelsesakkreditering, i det omfang rapporten dokumenterer, at uddannelsen lever op til kriterierne fastsat i medfør af § 14, stk. 2.

§ 14. Akkrediteringsrådet træffer afgørelse om uddannelsesinstitutionens ansøgning om uddannelsesakkreditering på baggrund af akkrediteringsrapporten. Afgørelsen kan for nye uddannelser og uddannelsesudbud være en positiv uddannelsesakkreditering eller et afslag på uddannelsesakkreditering. For eksisterende uddannelser og uddannelsesudbud kan afgørelsen være en positiv uddannelsesakkreditering, en betinget positiv uddannelsesakkreditering eller et afslag på uddannelsesakkreditering.

Stk. 2. Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser fastsætter regler om proceduren for akkreditering og godkendelse af uddannelser og uddannelsesudbud, herunder kriterier for akkreditering af uddannelser og uddannelsesudbud.

§ 15. En positiv uddannelsesakkreditering giver uddannelsesinstitutionen mulighed for at udbyde den pågældende uddannelse. Uddannelsesakkrediteringen gælder for 6 år, hvorefter uddannelsen eller uddannelsesudbuddet skal genakkrediteres, medmindre uddannelsesinstitutionen i mellemtiden har opnået en positiv eller en betinget positiv institutionsakkreditering.

§ 16. En betinget positiv uddannelsesakkreditering giver uddannelsesinstitutionen mulighed for fortsat at udbyde den pågældende uddannelse. Udbuddet sker under forudsætning af, at uddannelsesinstitutionen inden for en af Akkrediteringsrådet fastsat periode retter op på de forhold, som har medført den betingede positive uddannelsesakkreditering.

Stk. 2. Akkrediteringsrådet angiver i sin afgørelse en plan for opfølgning. Inden udløbet af den efter stk. 1, 2. pkt., fastsatte periode træffer Akkrediteringsrådet en ny afgørelse om uddannelsesakkreditering på baggrund af en supplerende akkrediteringsrapport, der alene forholder sig til de kriterier, uddannelsen ikke opfyldte ved den første afgørelse.

Stk. 3. Akkrediteringsrådet skal træffe en ny afgørelse, som kan være en positiv uddannelsesakkreditering eller et afslag på uddannelsesakkreditering, uanset om uddannelses-

institutionen i mellemtiden har opnået en positiv eller en betinget positiv institutionsakkreditering.

§ 17. Et afslag på uddannelsesakkreditering betyder, at uddannelsesinstitutionen ikke kan udbyde uddannelsen.

Stk. 2. Uddannelsesinstitutionen kan først genansøge om uddannelsesakkreditering af uddannelsen eller uddannelsesudbuddet, når der har fundet en ny prækvalifikation sted, jf. § 18.

Kapitel 4

Prækvalifikation og godkendelse af nye uddannelser og uddannelsesudbud

§ 18. Nye uddannelser og uddannelsesudbud skal prækvalificeres af ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser før oprettelsen. Prækvalifikationen er en vurdering af, om den nye uddannelse eller det nye uddannelsesudbud er samfundsøkonomisk og uddannelsespolitisk hensigtsmæssig og i øvrigt opfylder lovgivningsmæssige krav.

Stk. 2. Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser kan indhente supplerende faglig rådgivning til brug for prækvalifikationen.

§ 19. Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser nedsætter et rådgivende udvalg for vurdering af udbud af videregående uddannelser, som vurderer ansøgninger om prækvalifikation og rådgiver ministeren om principielle spørgsmål knyttet hertil.

Stk. 2. Det rådgivende udvalg for vurdering af udbud af videregående uddannelser består af 5-7 personer, som alle udpeges af ministeren. Udvalget udpeger selv sin formand. Medlemmerne er personligt udpeget og må ikke varetage bestyrelsesposter eller ledende stillinger på videregående uddannelsesinstitutioner eller have personlig eller økonomisk interesse i det rådgivende udvalg for vurdering af udbud af videregående uddannelsers virke.

Stk. 3. Medlemmerne af det rådgivende udvalg for vurdering af udbud af videregående uddannelser skal tilsammen have en bred indsigt i hele det videregående uddannelsesområde og de samfundsøkonomiske overvejelser og prioriteringer forbundet hermed. Et medlem skal desuden have international erfaring.

Stk. 4. Medlemmerne kan højst udpeges for en 6 årig periode fordelt på mindst to udpegningsperioder.

§ 20. Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser fastsætter regler for prækvalifikationen, herunder kriterier for prækvalifikation, regler for det rådgivende udvalg for vurdering af udbud af videregående uddannelsers arbejde samt krav til, hvilke oplysninger uddannelsesinstitutionen skal afgive til brug for prækvalifikation.

§ 21. Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser træffer på baggrund af prækvalifikationen afgørelse om godkendelse af en ny uddannelse eller et nyt uddannelsesudbud.

Stk. 2. For uddannelsesinstitutioner, der har påbegyndt en institutionsakkreditering, sker godkendelsen under forudsætning af en efterfølgende positiv institutionsakkreditering.

Stk. 3. Har uddannelsesinstitutionen alene opnået en betinget institutionsakkreditering, sker godkendelsen under forudsætning af, at uddannelsen eller uddannelsesudbudet efterfølgende opnår en positiv uddannelsesakkreditering, jf. § 14.

Stk. 4. Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser fastsætter regler for godkendelsen.

Kapitel 5

Øvrige bestemmelser

§ 22. Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser kan af egen drift eller efter anmodning fra Akkrediteringsrådet, arbejdsmarkedets parter eller de studerende udtage uddannelser eller uddannelsesudbud med særlige kvalitetsmæssige udfordringer til gennemgang.

Stk. 2. Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser fastsætter regler om gennemgangen, herunder om Danmarks Akkrediteringsinstitutions rolle i forbindelse med gennemgangen.

§ 23. Akkrediteringsrådet kan af egen drift eller efter anmodning fra ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser i løbet af en institutionsakkrediterings- eller en uddannelsesakkrediteringsperiode undersøge, om kriterierne fortsat opfyldes.

Stk. 2. Hvis kriterierne for en institutionsakkreditering ikke længere er opfyldt, trækker Akkrediteringsrådet akkrediteringen tilbage og indberetter det straks til ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser. Akkrediteringsrådet gennemfører herefter en fornyet institutionsakkreditering og træffer afgørelse, jf. § 8.

Stk. 3. Hvis kriterierne for en uddannelsesakkreditering ikke længere er opfyldt, trækker Akkrediteringsrådet akkrediteringen tilbage. Hvis Akkrediteringsrådet trækker akkrediteringen tilbage, skal Akkrediteringsrådet straks indberette det til ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser, som trækker godkendelsen tilbage.

Stk. 4. Uddannelsesinstitutionen skal underrette Akkrediteringsrådet, hvis kriterierne ikke længere er opfyldt, eller der er tvivl herom.

§ 24. Uddannelsesinstitutionernes udbud af uddannelser i udlandet følger reglerne i denne lov, jf. dog stk. 3. Dog har universiteterne ved uddannelsesakkreditering valgfrihed for så vidt angår valg af kvalitetssikringsinstitution, jf. universitetslovens § 3 a. Vælger uddannelsesinstitutionen at bruge Danmarks Akkrediteringsinstitution til uddannelsesakkrediteringen, opkræves betaling herfor, jf. § 27, stk. 3.

Stk. 2. Anvender universiteterne en anden kvalitetssikringsinstitution, jf. stk. 1, 2. pkt., sker kvalitetssikringen efter denne institutions kriterier.

Stk. 3. Reglerne om prækvalifikation af nye uddannelser i udlandet finder alene anvendelse for nye uddannelser og uddannelsesudbud, hvortil der ydes statsligt tilskud.

§ 25. Uddannelsesinstitutionerne kan, selv om de har opnået institutionsakkreditering, af egen drift og mod betaling, jf. § 27, stk. 3, anmode Akkrediteringsrådet om at foretage en uddannelsesakkreditering af en uddannelse eller et uddannelsesudbud, jf. § 14.

Akkreditering af andre uddannelsesinstitutioner m.v.

§ 26. Akkrediteringsrådet akkrediterer videregående uddannelsesinstitutioner og uddannelser på kulturministerens område. Kulturministeren fastsætter nærmere regler på Kulturministeriets område for akkreditering, prækvalifikation samt kriterier for institutionsakkreditering og for uddannelsesakkreditering med fokus på kvalitet og relevans.

Stk. 2. Akkrediteringsrådet kan akkreditere uddannelser eller uddannelsesinstitutioner under andre ministre. Vedkommende minister indgår aftale herom med ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser, som herefter orienterer Akkrediteringsrådet. Vedkommende minister kan fastsætte regler for akkreditering.

Økonomiske forhold

§ 27. Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser afholder udgifter til Akkrediteringsrådet og til Danmarks Akkrediteringsinstitution.

Stk. 2. I det omfang Akkrediteringsrådet akkrediterer uddannelser og uddannelsesinstitutioner under andre ministre, jf. § 26, afholdes udgifterne hertil af vedkommende minister.

Stk. 3. Akkreditering af uddannelser efter §§ 24 og 25 udføres som indtægtsdækket virksomhed.

Klageadgang m.v.

§ 28. Akkrediteringsrådets afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Klager over retlige spørgsmål ved Akkrediteringsrådets afgørelse kan af parterne indbringes for Styrelsen for Universiteter og Internationalisering senest 14 dage efter, at afgørelsen er meddelt parten. Styrelsen for Universiteter og Internationaliserings afgørelser i disse sager kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 29. Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser kan bemyndige en myndighed under ministeriet eller andre myndigheder efter forhandling med vedkommende minister til at udøve de beføjelser, der i denne lov er tillagt ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser.

Stk. 2. Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser kan fastsætte regler om adgangen til at påklage afgørelser, der er truffet i henhold til bemyndigelse efter stk. 1, herunder at afgørelserne ikke skal kunne påklages.

Stk. 3. Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser kan efter forhandling med vedkommende minister fastsætte regler om udøvelsen af de beføjelser, som en anden myndighed efter forhandling med vedkommende minister bliver bemyndiget til at udøve efter stk. 1.

Kapitel 6

Ikrafttræden og overgangsbestemmelser

§ 30. Loven træder i kraft den 1. juli 2013.

Stk. 2. Lov nr. 294 af 27. marts 2007 om Akkrediteringsinstitutionen for videregående uddannelser ophæves.

Stk. 3. Bekendtgørelse nr. 684 af 27. juni 2008 om akkreditering og godkendelse af erhvervsakademiuddannelser og professionsbacheloruddannelser mv., bekendtgørelse nr. 1174 af 1. december 2008 om akkreditering og godkendelse af videregående uddannelser under Kulturministeriet og bekendtgørelse nr. 1402 af 14. december 2009 om kriterier for universitetsuddannelsers relevans og kvalitet og om sagsgangen ved godkendelse af universitetsuddannelser forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler fastsat i medfør af denne lov.

Stk. 4. Formanden for og medlemmerne af Akkrediteringsrådet, som er udpeget efter de hidtil gældende regler, fortsætter deres funktion i Akkrediteringsrådet, indtil formanden og nye medlemmer af Akkrediteringsrådet udpeges efter § 4.

§ 31. Indtil en uddannelsesinstitution har opnået institutionsakkreditering, er uddannelsesinstitutionens uddannelser

underlagt reglerne for uddannelsesakkreditering, jf. § 14, dog sættes turnusakkrediteringen af eksisterende uddannelser og uddannelsesudbud for den enkelte uddannelsesinstitution i bero i forbindelse med institutionsakkrediteringen.

Stk. 2. Hvis der gives afslag på den første institutionsakkreditering, skal eksisterende uddannelser og uddannelsesudbud fortsat turnusakkrediteres, jf. § 14.

Stk. 3. For tidsbegrænsede udbudsgodkendelser, der er givet enten i medfør af lov om erhvervsakademiuddannelser og professionsuddannelser eller i medfør af lov om erhvervsrettet grunduddannelse og videregående uddannelse (videreuddannelsessystemet) for voksne, bortfalder tidsbegrænsningen.

§ 32. Akkrediteringsrådet udarbejder et forslag til plan for institutionsakkreditering på baggrund af uddannelsesinstitutionernes ansøgning herom. Samtidig udarbejdes forslag til justering af planen for turnusakkreditering af eksisterende uddannelser og uddannelsesudbud. Planerne forelægges ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser til godkendelse.

§ 33. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Baggrund
 - 2.1. Evaluering af akkrediteringssystemet
3. Lovforslagets indhold
 - 3.1. Gældende ret
 - 3.1.1. Indførelse af akkrediteringssystemet
 - 3.1.2. Akkreditering og godkendelse af universitetsuddannelser
 - 3.1.3. Screening, akkreditering og godkendelse af erhvervsrettede videregående uddannelser
 - 3.1.4. Akkreditering af kunstneriske videregående uddannelser
 - 3.1.5. Øvrige videregående uddannelser
 - 3.2. Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelsers overvejelser
 - 3.3. Den foreslåede ordning
 - 3.3.1. Institutionsakkreditering
 - 3.3.1.1. Kriterier efter europæisk standard (ESG)
 - 3.3.1.2. Uddannelsesinstitutionstyper og -niveauer
 - 3.3.2. Prækvalifikation
 - 3.3.3. Gennemgang af uddannelser med særlige kvalitetsmæssige udfordringer
 - 3.3.4. Videreførelse af tværgående evalueringer
 - 3.3.5. Godkendelse af nye uddannelser og uddannelsesudbud
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, regioner og kommuner
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet
6. Administrative konsekvenser for borgerne
7. Miljømæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Høring
10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Kvalitet og relevans af de videregående uddannelser i Danmark skal være højere og leve op til internationale standarder. Danmark er et videnssamfund, og det er afgørende, at uddannelsernes kvalitet løftes for at matche kompetencebehovet i den private og offentlige sektor. Det er regeringens målsætning, at 60 pct. af en ungdomsårgang skal gennemføre en videregående uddannelse i 2020, heraf 25 pct. en lang videregående uddannelse. Målsætningerne skal nås uden at gå på kompromis med uddannelsernes kvalitet og relevans.

I lyset af de aktuelle økonomiske udfordringer er det afgørende, at ressourcerne til sikring af kvaliteten bruges målrettet, og at de videregående uddannelser har sammenhæng på tværs af sektorer og løbende tilpasses arbejdsmarkedets behov. Det samlede videregående uddannelsesudbud skal være udformet på en samfundsøkonomisk hensigtsmæssig måde og uddanne dimittender, der bidrager til fornyet vækst og innovation i Danmark.

For at indfri ambitionerne i målsætningerne for videregående uddannelser er det nødvendigt, at den eksterne kvalitetssikring af de videregående uddannelser er effektiv og

ubureaukratisk. Det er ligeledes centralt, at den eksterne kvalitetssikring har fokus på udvikling og forbedring af kvaliteten gennem det daglige kvalitetsarbejde på uddannelsesinstitutionerne til gavn for studerende og samfundet.

Det blev i 2007 med vedtagelsen af lov om akkrediteringsinstitutionen for videregående uddannelser fastsat, at den eksterne kvalitetssikring skulle udformes som akkreditering på uddannelsesniveau. Akkrediteringen har medført, at de videregående uddannelsers kvalitet og relevans dokumenteres og anerkendes efter de europæiske standarder ESG (European Standards and Guidelines for Higher Education), hvormed Danmark lever op til sine forpligtelser i forhold til Bologna-samarbejdet.

Akkrediteringen af henholdsvis universitetsuddannelser og erhvervsakademi- og professionsbacheloruddannelser samt kunstneriske og maritime uddannelser sker i dag efter forskellige modeller. Uddannelserne har forskellige akkrediteringskriterier, og der anvendes forskellige akkrediteringsoperatører og forskellige procedurer for godkendelse af nye uddannelser. Nye erhvervsakademi- og professionsbacheloruddannelser samt kunstneriske uddannelser skal screenes i Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Ud-

dannelser, før de kan blive akkrediteret. De maritime uddannelser er ikke direkte omfattet af den nuværende akkrediteringslov. Det giver en uhensigtsmæssig skævhed i udbuddet af uddannelser på tværs af sektorer, som kan udbedres med et fælles system for alle videregående uddannelser.

Der har desuden været en markant kritik fra dele af uddannelsessektoren, der vurderer, at det eksisterende system er bureaukratisk og ressourcetrækkende. Endvidere fremgår det af Akkrediteringsrådets afgørelser, at 85 pct. af alle de videregående uddannelser, der er blevet vurderet, er blevet akkrediteret positivt, det vil sige, at de lever op til de centralt fastsatte kriterier for kvalitet og relevans. Derfor kan ressourcerne bruges bedre på at lade akkrediteringen omfatte hele uddannelsesinstitutioner og samtidig målrette kontrolindsatsen mod uddannelser med særlige kvalitets- og relevansproblemer. Endelig har arbejdsmarkedets parter påpeget, at udviklingen i udbuddet af nye uddannelser og udbud ikke nødvendigvis har afspejlet arbejdsmarkedets behov.

Regeringen ønsker derfor, at de nuværende systemer ændres til ét nyt fælles akkrediteringssystem, der flytter fokus fra den enkelte uddannelse til en mere helhedsorienteret vurdering, der stiller præcise krav til uddannelsesinstitutionerne gennem kriterier for bl.a. ledelsesmæssig forankring af kvalitetssikring og skærpelse af kravene til systematisk kontrol og dokumentation af undervisningens kvalitet mv. Dermed kan antallet af akkrediteringer for én uddannelsesinstitution nedbringes fra op til 40 akkrediteringer årligt til én akkreditering hvert sjette år. Der er behov for at styrke uddannelsernes kvalitet og bruge ressourcerne mere målrettet på det daglige arbejde med at forbedre undervisning og sammenhæng til arbejdsmarkedet.

Det nye fælles akkrediteringssystem skal således sikre, at uddannelsesinstitutionernes egne kvalitetssikringssystemer lever op til de europæiske standarder for kvalitetsarbejde og dermed skaber et fundament for regelforenkligning og mindre detailregulering på uddannelsesinstitutionerne på Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelsers område. På den måde skal det nye system føre til afbureaukratisering både på sektorniveau og på den enkelte uddannelsesinstitution. Uddannelsesinstitutionerne skal følgelig forpligtes på overordnede målsætninger og dokumentationskrav, men gives frihed til selv at definere, hvordan de når målene.

2. Baggrund

Som led i globaliseringsstrategien foreslog den daværende regering i 2006, at de videregående uddannelser systematisk skulle kvalitetssikres. I forlængelse heraf blev det besluttet at oprette en uafhængig akkrediteringsinstitution, der har til opgave at akkreditere alle videregående uddannelser.

Det fremgik af bemærkningerne til lov om Akkrediteringsinstitutionen for videregående uddannelser:

- at der senest 3 år efter lovens ikrafttræden skulle ske en vurdering af Akkrediteringsinstitutionen med henblik på at vurdere, om den lever op til de europæiske standarder og retningslinjer for kvalitetssikring af videregående uddannelser (ESG), og

- at ministeren for videnskab, teknologi og udvikling efter 5 år vil give Folketinget en redegørelse på baggrund af en evaluering af Akkrediteringsinstitutionen og dens virksomhed, herunder samspillet med andre aktører og sammenhængen i det samlede kvalitetssikringssystem for de videregående uddannelser under de daværende ministerier, henholdsvis Kulturministeriet, Undervisningsministeriet og Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling.

Akkrediteringsinstitutionen gennemgik i efteråret 2010 en uafhængig international evaluering, ligesom Danmarks Evalueringsinstitut (EVA), der er akkrediteringsoperatør på Kulturministeriets, det daværende Undervisningsministeriums og det daværende Økonomi- og Erhvervsministeriums (de maritime professionsbacheloruddannelser) områder, blev evalueret i foråret 2011. Evalueringerne konkluderede, at akkrediteringssystemet lever op til de fælles europæiske standarder og retningslinjer for kvalitetssikring. Den uafhængige internationale evaluering af Akkrediteringsinstitutionen pegede endvidere på, at akkreditering på institutionsniveau burde overvejes.

På baggrund af kritik af akkrediteringen på især universitetsområdet og den internationale evaluering af akkrediteringssystemet, fremrykkede den daværende minister for videnskab, teknologi og udvikling fremsættelsen af redegørelsen til Folketinget. Redegørelsen blev fremsat for Folketinget den 13. april 2011 som redegørelse nr. R 10 (folketingsåret 2010-11, 2. samling). Den indeholdte en faktuel gennemgang af akkrediteringssystemerne og en status på de hidtidige erfaringer med akkreditering af de videregående uddannelser, herunder den kritik, der er blevet rejst fra uddannelsesinstitutionerne af den nuværende akkrediteringsmodel. Redegørelsen lagde op til en drøftelse af indretningen af det fremtidige akkrediteringssystem.

2.1. Evaluering af akkrediteringssystemet

Akkrediteringssystemet på det tidligere Ministerium for Videnskab, Teknologi og Udviklings område blev i 2010 evalueret af et uafhængigt eksternt panel. Panelets opgave var at vurdere, i hvilken grad akkrediteringssystemet, herunder Akkrediteringsinstitutionen, lever op til European Standards and Guidelines for Quality Assurance (ESG'erne). Systemet skal leve op til ESG'erne, hvis der ønskes optagelse i såvel European Association for Quality Assurance in Higher Education (ENQA) som European Quality Assurance Register for Higher Education (det europæiske register for kvalitetssikringsorganer, forkortet EQAR).

Samlet set vurderede evalueringspanelet, der blev koordineret af ENQA, at Akkrediteringsinstitutionen, som består af Akkrediteringsrådet og operatøren, som er det faglige sekretariat i Akkrediteringsinstitutionen, fuldt ud opfyldte kriterierne og dermed levede op til ESG'ernes krav til både system og operatør på Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udviklings område.

På baggrund af evalueringen har ENQA optaget Akkrediteringsinstitutionen, ligesom EQAR har optaget operatørdelen, det vil sige det faglige sekretariat i Akkrediteringsinsti-

tutionen, som fuldgyldige medlemmer. Med dette lever Akkrediteringsinstitutionen op til bemærkningerne i lov om Akkrediteringsinstitutionen for videregående uddannelser, hvoraf det fremgår, at der senest tre år efter lovens ikrafttræden skal ske en vurdering af Akkrediteringsinstitutionen med henblik på, at Akkrediteringsinstitutionen optages i det europæiske register for kvalitetssikringsorganer.

Det uafhængige ekspertpanel anbefalede bl.a.:

- At Danmark overgår til institutionsakkreditering – evt. i kombination med uddannelsesakkreditering.
- At der anvendes mere end én faglig ekspert i akkrediteringspanelerne, og det foreslås, at akkrediteringskonsulentens rolle nedtones. Desuden anbefales, af hensyn til konsistensen, at der – også ved akkreditering af nye uddannelser – nedsættes akkrediteringspaneler.

Panelet bemærkede, at dokumentationskravene vedrørende vurderingen af den interne kvalitetssikring medfører en del arbejde for universiteterne, uanset effektiviteten af de interne kvalitetssikringsprocesser ikke sikres konsistent.

Danmarks Evalueringsinstitut (EVA) har stået for akkrediteringsvurderinger og -rapporter på Undervisningsministeriets og Kulturministeriets områder.

I 2005 blev det første gang vurderet på basis af en ekstern evaluering, at EVA lever op til ESG'erne. Da alle ENQA-medlemmer skal evalueres hvert 5. år i forhold til, om de opfylder ESG'erne, blev der i 2010 iværksat en ny ekstern vurdering af EVA. Evalueringen blev afsluttet i april 2011 med offentliggørelsen af det eksterne panels rapport.

Panelet konkluderede i rapporten, at EVA fuldt ud lever op til de centrale ESG-standards. Panelet fremhævede særligt EVA for deres evalueringsmetoder og indsats for løbende udvikling og forbedringer. Panelet vurderede endvidere, at EVA har tilstrækkelige ressourcer til at foretage akkrediteringer og evalueringer med det nuværende aktivitetsniveau.

3. Lovforslagets indhold

Med lovforslaget ændres akkrediteringssystemet for de videregående uddannelser på Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelsers og Kulturministeriets områder, så det bliver baseret på institutionsakkreditering i stedet for uddannelsesakkreditering. Det er uddannelsesinstitutionerne selv, der vurderer, hvornår de er i stand til at overgå fra uddannelsesakkreditering til institutionsakkreditering. Det forventes dog, at alle uddannelsesinstitutionerne har gennemført en institutionsakkreditering indenfor 6 år fra lovens ikrafttræden.

Samtidig indføres prækvalifikation af alle nye uddannelser og uddannelsesudbud, ligesom der indføres en mulighed for gennemgang af uddannelser med særlige kvalitetsmæssige udfordringer. De tværgående evalueringer, som EVA udfører, fortsættes og udvides til også at omfatte universitetsområdet. Endelig udvides akkrediteringen til at omfatte alle videregående uddannelsesinstitutioner og uddannelser, der nu er samlet i Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser. De maritime uddannelsesinstitutioner

vil også blive omfattet, uanset hvilke typer uddannelser, de udbyder. Der sikres på den måde en ensartet regulering af de maritime uddannelsesinstitutioner under ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser, både med hensyn til akkreditering og med hensyn til tilsyn, idet akkrediteringen varetager dele af behovet for tilsyn i medfør af lov om maritime uddannelser, som sikrer, at Danmark lever op til sine forpligtelser i henhold til internationale konventioner på det maritime område.

3.1. Gældende ret

3.1.1. Indførelsen af akkrediteringssystemet

Akkreditering af de videregående uddannelser i Danmark blev indført i marts 2007. Akkrediteringen omfatter videregående uddannelser under det daværende Ministerium for Videnskab, Teknologi og Udvikling, Undervisningsministeriet og Kulturministeriet. Akkrediteringen betyder, at de videregående uddannelsers kvalitet og relevans dokumenteres og anerkendes efter europæiske standarder (European Standards and Guidelines for Quality Assurance (ESG)).

Akkrediteringen er baseret på uddannelsesakkreditering. Ved en uddannelsesakkreditering vurderes relevans og kvalitet af hver enkelt uddannelse i forhold til faste kriterier. Såvel elementer, der er specifikke for netop denne uddannelse, som mere institutionsspecifikke elementer vurderes. De uddannelsesspecifikke elementer er bl.a. uddannelsens formål, tilrettelæggelse, erhvervsrigt og faktiske resultater, herunder dimittendernes overgang til beskæftigelse. De mere institutionsspecifikke elementer er f.eks. det faglige miljø, fysiske faciliteter og ressourcer, uddannelsesinstitutionens kontakt med aftagere m.v.

Akkrediteringsinstitutionen, som består af Akkrediteringsrådet og operatøren, som er det faglige sekretariat i Akkrediteringsinstitutionen, samt et rådssekretariat, er oprettet som en uafhængig institution ved indførelsen af akkreditering. Akkrediteringsrådet træffer afgørelse om akkreditering af uddannelserne på baggrund af akkrediteringsrapporter udarbejdet af de to operatører, det faglige sekretariat i Akkrediteringsinstitutionen og EVA.

Det faglige sekretariat i Akkrediteringsinstitutionen udarbejder akkrediteringsrapporter for universitetsuddannelserne. EVA udarbejder akkrediteringsrapporter for de øvrige videregående uddannelser under Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser samt videregående uddannelser under Kulturministeriet.

3.1.2. Akkreditering og godkendelse af universitetsuddannelser

Ved akkrediteringen undersøges, om bachelor- og kandidatuddannelser samt master- og anden deltidsuddannelse, der udbydes efter universitetsloven, lever op til centralt fastsatte kriterier for kvalitet og relevans.

For universitetsuddannelsernes vedkommende træffer Akkrediteringsrådet afgørelse både om akkreditering og om godkendelse af hver enkelt uddannelse. Akkrediteringsrå-

dets godkendelse har afløst den tidligere centrale ministerielle godkendelse.

En positiv akkreditering og en godkendelse er forudsætningen for, at universitetet får taxametertilskud til en ny uddannelse. For en eksisterende uddannelse er en positiv eller betinget positiv akkreditering og en godkendelse forudsætningen for, at universitetet fortsat kan få taxametertilskud til uddannelsen og kan optage studerende på uddannelsen.

Akkrediteringsafgørelsen træffes på baggrund af akkrediteringsrapporten, der er udarbejdet af det faglige sekretariat i Akkrediteringsinstitutionen og indeholder vurderinger af, om uddannelsen lever op til de centralt fastsatte kriterier. Kriterierne, der er udarbejdet efter dialog med universiteterne, organisationer på arbejdsmarkedet og studenterorganisationer, er fastsat i bekendtgørelse om kriterier for universitetsuddannelsers relevans og kvalitet og om sagsgangen ved godkendelse af universitetsuddannelser. For eksisterende uddannelser foretages vurderingen af kriterieopfyldelsen af eksterne eksperter, og det faglige sekretariat i Akkrediteringsinstitutionen udarbejder akkrediteringsrapporten. Akkrediteringen af eksisterende uddannelsesudbud sker efter en turnusplan fastsat af ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser efter forslag fra Akkrediteringsrådet.

Efter Akkrediteringsrådet har truffet afgørelse om akkreditering, og inden uddannelsen godkendes, træffer Styrelsen for Universiteter og Internationalisering afgørelse om uddannelsens taxameterindplacering, titel, specifikke adgangskrav for bacheloruddannelser, uddannelsens normerede studietid og eventuelle maksimumsrammer for tilgangen til uddannelsen.

3.1.3. Screening, akkreditering og godkendelse af erhvervsrettede videregående uddannelser

De erhvervsrettede videregående uddannelser omfatter erhvervsakademiuddannelser og professionsbacheloruddannelser samt videregående voksenuddannelser og diplomuddannelser.

Uddannelserne er landsdækkende i den forstand, at den samme uddannelse skal kunne udbydes på tværs af landet af flere forskellige udbydere.

Erhvervsakademierne og professionshøjskolerne har i tilknytning hertil en lovfæstet pligt til at dække behovet for udbud af erhvervsrettet videregående uddannelse i den region eller del heraf, hvor uddannelsesinstitutionen hører hjemme (regional dækningsforpligtelse). Principperne om landsdækkende uddannelser og regional dækningsforpligtelse afspejles i den anvendte procedure for akkreditering og godkendelse af nye uddannelser og nye udbud.

Akkrediteringsrådet træffer beslutning om akkreditering af hver enkelt erhvervsrettet videregående uddannelse – både hvad angår nye uddannelser og nye udbud samt eksisterende uddannelsesudbud. Beslutningen om akkreditering træffes på baggrund af en akkrediteringsrapport, der er udarbejdet af EVA. Rapporten indeholder en vurdering af, hvorvidt den enkelte uddannelse lever op til de centralt fastsatte

kriterier i bekendtgørelse om akkreditering og godkendelse af erhvervsakademiuddannelser og professionsbacheloruddannelser mv. Vurderinger af kriterieopfyldelsen foretages i alle tilfælde af et panel af eksterne faglige eksperter.

For nye uddannelser og nye udbud beslutter ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser på baggrund af en indledende screening, om en ansøgning kan gå videre til akkreditering. Ved screeningen tages bl.a. hensyn til inddragelsen af aftagerne og andre udbydere, samt den geografiske dækning af samme eller beslægtede uddannelser. Screeningen af nye udbud omfatter som udgangspunkt alene udbud af uddannelser, som den pågældende uddannelsesinstitution ikke allerede er godkendt til at udbyde inden for sit dækningsområde. Det ligger således til grund, at uddannelsesinstitutionerne kan dublere eller flytte de godkendte udbud inden for uddannelsesinstitutionens dækningsområde uden fornyet screening og akkreditering af nye udbudssteder, jf. bemærkningerne til §§ 3 og 4 i lovforslag nr. 188 om professionshøjskoler for videregående uddannelser (folketingsåret 2006-07). Ved dubleringer og flytninger af godkendte udbud skal uddannelsesinstitutionens eget kvalitetsstyringssystem bl.a. belyse behovet for det nye udbudssted og sikre vurdering af eventuelle konsekvenser for andre udbydere. Ministeren kan dog anmode Akkrediteringsrådet om udbudsakkreditering af sådanne dubleringer og flytninger.

For nye uddannelser og nye udbud er Akkrediteringsrådets positive akkreditering en forudsætning for, at ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser kan godkende uddannelsen, og at uddannelsesinstitutionerne kan få taxametertilskud til udbud heraf. Godkendelser til udbud af erhvervsrettede videregående uddannelser gives tidsbegrænset til udbud inden for et bestemt geografisk område, der som udgangspunkt vil være den region eller del heraf, inden for hvilken uddannelsesinstitutionen efter sine vedtægter har forsyningsforpligtelsen. I lov om erhvervsakademiuddannelser og professionsbacheloruddannelser og lov om erhvervsrettet grunduddannelse og videregående uddannelse (videreuddannelsessystemet) for voksne er endvidere fastsat en række betingelser, som en given uddannelsesinstitution skal opfylde for at kunne opnå godkendelse til udbud af givne uddannelsestyper.

På samme måde er Akkrediteringsrådets positive akkreditering en forudsætning for fortsat godkendelse og taxametertilskud til udbud af eksisterende uddannelser. Kan et uddannelsesudbud ikke dokumentere at leve op til de centralt fastsatte kriterier og uddannelsesreglerne, kan det miste sin udbudsgodkendelse og dermed taxametertilskuddet. Akkreditering af eksisterende uddannelsesudbud sker efter en turnusplan fastsat af ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser efter dialog med Akkrediteringsrådet. I overensstemmelse med princippet om landsdækkende uddannelser fastlægges planen således, at de forskellige uddannelsesinstitutioners udbud af samme uddannelse søges akkrediteret inden for samme tidsramme.

3.1.4. Akkreditering af kunstneriske videregående uddannelser

De kunstneriske videregående uddannelser finansieres inden for en fast økonomisk ramme og har et dimensioneret aktivitetsniveau, hvilket i praksis betyder, at der ikke bliver udviklet mange nye uddannelser på området, da uddannelsespladserne til en ny uddannelse i givet fald skal tages fra de eksisterende uddannelser. Det har medført, at der kun er blevet akkrediteret eksisterende uddannelser, siden akkrediteringssystemet trådte i kraft. Ved akkreditering af eksisterende såvel som nye uddannelser foretages vurderingen af kriterieopfyldelsen af et eksternt akkrediteringspanel.

Herefter udarbejdes en akkrediteringsrapport af EVA, som Akkrediteringsrådet lægger til grund for sin afgørelse af, om uddannelsen opnår en positiv akkreditering, en betinget positiv akkreditering eller får afslag på akkreditering. Akkrediteringsrapporten indeholder en vurdering af, hvorvidt uddannelsen lever op til centralt fastsatte kriterier i bekendtgørelse om akkreditering og godkendelse af videregående uddannelser under Kulturministeriet.

3.1.5. Øvrige videregående uddannelser

Udover de ovennævnte uddannelser er der også uddannelser under andre ministerier, der af den daværende undervisningsminister har fået mulighed for at få akkrediteret deres videregående uddannelser i forhold til det daværende Undervisningsministeriums akkrediteringskriterier. Det drejer sig dels om de videregående maritime uddannelser, som nu er overflyttet fra det daværende Økonomi- og Erhvervsministerium til Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser, dels om politiets og visse af forsvarets uddannelser.

Parallelt hermed har alle de maritime uddannelsesinstitutioner været underlagt en løbende auditering af Søfartsstyrelsen, der nu varetages af Styrelsen for Videregående Uddannelser og Uddannelsesstøtte. I auditeringen vurderes det, om uddannelsesinstitutionerne lever op til centralt fastsatte standarder for kvalitetsstyring af de maritime uddannelser med henblik på Danmarks overholdelse af internationale konventioner på det maritime område.

3.2. Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelsers overvejelser

Den foreslåede ordning tager udgangspunkt i de internationale evalueringer af operatørerne, det faglige sekretariat i Akkrediteringsinstitutionen og EVA, som anbefalede en overgang til institutionsakkreditering. På baggrund heraf har Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser udarbejdet et oplæg til et nyt fælles akkrediteringssystem, som efterfølgende er drøftet med centrale interessenter, herunder de videregående uddannelsesinstitutioner, repræsentanter fra arbejdsmarkedets parter, relevante råd og studenterorganisationer. I oplægget er de bemærkninger, som de internationale evalueringer har affødt, søgt imødekommet.

De centrale interessenter er generelt positive over for en overgang til institutionsakkreditering, men det er blevet fremhævet som afgørende, at ændringen i den eksterne kvalitetssikrings fokus fra uddannelser til institutioner ikke må resultere i et kvalitetsmæssigt fald på de enkelte uddannelser.

Vigtigheden af en effektiv ressourceudnyttelse og afbureaukratisering er også blevet nævnt.

Endvidere er det blevet vurderet som essentielt, at det nye fælles system både kan tage højde for institutionelle og lovgivningsmæssige forskelle på tværs af sektoren og samtidig medvirke til, at der sker en konsekvent og løbende sikring af alle uddannelsers relevans, og at uddannelsesbilledet er sammenhængende og i overensstemmelse med samfundsmæssige hensyn.

3.3 Den foreslåede ordning

Den nye fælles model for kvalitetssikring af de videregående uddannelser foreslås baseret på fire elementer: Institutionsakkreditering, prækvalifikation, gennemgang af uddannelser med særlige kvalitetsmæssige udfordringer og videreførelse af tværgående evalueringer. I det følgende gøres rede for hvert af elementernes indhold.

3.3.1 Institutionsakkreditering

Det er et centralt formål med akkrediteringssystemet, at det løbende bidrager til at forbedre og udvikle kvaliteten af uddannelserne. Overgang til institutionsakkreditering betyder, at ansvaret for sikringen af den enkelte uddannelses relevans og kvalitet placeres mere entydigt hos den udbydende uddannelsesinstitution. Det er uddannelsesinstitutionerne, som har den største viden om og erfaringer med de konkrete uddannelser. En væsentlig forudsætning for at løfte kvaliteten af uddannelserne er derfor, at denne viden anvendes systematisk og kontinuerligt i det daglige kvalitetsarbejde. Uddannelsesinstitutionernes ledelse har en væsentlig opgave med at påtage sig ansvaret for kvaliteten af uddannelserne og skabe en stærkt institutionelt forankret kvalitetskultur, der indebærer, at kvalitetsudvikling er et integreret led i de faglige miljøers løbende aktiviteter og arbejde for at forbedre uddannelserne og undervisningen. Det er centralt, at den eksterne kvalitetssikring ikke erstatter uddannelsesinstitutionernes eget arbejde med udviklingen af kvaliteten, men understøtter uddannelsesinstitutionernes arbejde med at løfte ansvaret for den løbende sikring og forbedring af tilrettelæggelsen og gennemførelsen af uddannelserne. Samlet skal institutionsakkreditering dermed styrke en udvikling af uddannelserne til højere faglig kvalitet. Akkrediteringen skal derfor som led i den eksterne kvalitetssikring vurdere, om uddannelsesinstitutionernes interne kvalitetssikringssystemer er tilstrækkeligt effektive, både når det drejer sig om udvikling af nye uddannelser og om gennemførelse og udvikling af eksisterende uddannelsesudbud.

Institutionsakkreditering vil medvirke til at støtte og udvikle uddannelsesinstitutionernes interne kvalitetskultur med en tæt kobling mellem uddannelsesinstitutionernes daglige kvalitets- og dokumentationsarbejde og den eksterne kvali-

tetssikring. Dermed bliver det muligt at sikre, at uddannelsesinstitutionerne ikke skal nyproducere omfattende dokumentation i forbindelse med akkrediteringsforløbet.

Det danske system vil på den måde lægge sig i forlængelse af internationale erfaringer, hvor institutionsakkreditering typisk introduceres på et fundament af erfaringer med uddannelsesakkreditering.

Et system til institutionsakkreditering skal udvikles som ét nyt fælles system for de uddannelsesinstitutioner, der udbyder videregående uddannelser på ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelsers område. Af hensyn til sammenhængen i det videregående uddannelsessystem vil Kulturministeriets videregående uddannelsesinstitutioner også blive omfattet af institutionsakkreditering. De forskellige typer og størrelser af uddannelsesinstitutioner vil kunne institutionsakkrediteres inden for samme ramme med respekt for deres institutionelle forskelligheder. For så vidt angår de erhvervsrettede videregående uddannelser, der udbydes efter fælles eller delvist fælles studieordninger, er den tværgående sikring af uddannelsens nationale profil et særligt opmærksomhedspunkt. Samtidig tilpasses det nuværende auditeringssystem for de maritime uddannelsesinstitutioner til den eksterne og uafhængige institutionsakkreditering.

Der henvises til §§ 6-12 og bemærkningerne hertil.

3.3.1.1. Kriterier efter europæisk standard (ESG)

Danmark er via Bologna-processen forpligtet til at følge de fælles europæiske kvalitetssikringsstandarder ESG'erne, som blev tiltrådt af de europæiske ministre for videregående uddannelser i maj 2005. Standarderne vedrører såvel uddannelsesinstitutionernes interne kvalitetssikring som den eksterne kvalitetssikring. Institutionsakkrediteringen skal udvikles inden for de rammer, som ESG'erne udgør.

ESG'erne sætter rammer for sikring af kvalitet. I det nuværende system for uddannelsesakkreditering lægges derudover vægt på behov for og relevans af de enkelte uddannelser set i forhold til arbejdsmarkedet og beslægtede uddannelser. Disse elementer vil fortsat skulle finde en plads i forbindelse med institutionsakkreditering.

En institutionsakkreditering skal basere sig på en række overordnede kriterier for de procedurer og processer, der skal vurderes i akkrediteringen. Kriterierne fastsættes centralt.

De faglige vurderinger af, om uddannelsesinstitutionen lever op til kriterierne i forbindelse med institutionsakkrediteringerne skal foretages af ekspertpaneler, der bl.a. har international erfaring med kvalitetssikring og uddannelsessektoren generelt. Som grundlag for vurderingen skal bl.a. indgå sammenlignelige standardiserede data, der belyser kvalitet og relevans af uddannelsesinstitutionens uddannelser.

Der henvises til §§ 8 og 14 og bemærkningerne hertil.

3.3.1.2. Institutionstyper og -niveauer

Udgangspunktet er, at institutionsakkrediteringer normalt gennemføres samlet for en hel uddannelsesinstitution. Da der er stor forskel på uddannelsesinstitutionernes størrelse,

kan der dog i særlige situationer foretages en konkret vurdering af, om det er mere hensigtsmæssigt at gennemføre institutionsakkreditering på et lavere organisatorisk niveau. Niveaulet bør dog som minimum afspejle et samlet ledelsesmæssigt ansvar for uddannelsernes faglige kvalitet og tage udgangspunkt i anerkendte organisatoriske enheder.

Der henvises til § 6, stk. 2 og bemærkningerne hertil.

3.3.2. Prækvalifikation

For at sikre en overordnet balance i den samlede udvikling af de videregående uddannelser, herunder at der ikke sker overudvikling af nogen uddannelsesstyper eller fagområder eller opstår en skæv geografisk spredning af uddannelsesudbuddene, suppleres institutionsakkreditering med en prækvalifikation af nye uddannelser og udbud. Prækvalifikationen skal sikre, at udviklingen inden for de videregående uddannelser er hensigtsmæssig set i et samfundsøkonomisk og uddannelsespolitisk perspektiv.

Det vil blive lagt til grund for prækvalifikationen, at nye uddannelser skal bidrage til dækning af påviste kompetencebehov i det danske samfund, herunder kompetencebehov i eksisterende erhverv eller videnområder, eller bidrage til udviklingen inden for nye viden- eller erhvervsområder. Nye uddannelser og uddannelsesudbud vil endvidere blive vurderet i forhold til sammenhæng og gennemsigtighed i det videregående uddannelsessystem, og der vil blive lagt vægt på, at tilvæksten ikke får væsentlige negative konsekvenser for allerede eksisterende uddannelsesudbud.

Prækvalifikationen danner grundlag for ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelsers godkendelse, som er forudsætning for, at uddannelsesinstitutionerne kan udbyde en ny uddannelse eller oprette et nyt uddannelsesudbud. Uddannelsesinstitutioner, der er positivt akkrediterede, vil kunne oprette og udbyde nye uddannelser umiddelbart efter godkendelse i prækvalifikationen. For uddannelsesinstitutioner, der endnu ikke har påbegyndt institutionsakkreditering eller opnået positiv institutionsakkreditering, skal uddannelsen eller udbuddet akkrediteres positivt efter at have fået foreløbig godkendelse i prækvalifikationen.

Prækvalifikationen omfatter alle nye videregående uddannelser og uddannelsesudbud, der uddannelses- eller udbudsakkrediteres efter gældende ordning. Da den geografiske placering af nye uddannelsesudbud kan have væsentlig betydning for såvel studerende og arbejdsmarkedet som for sikring af tilstrækkelig variation i uddannelsesudbuddene, lokalt såvel som nationalt, vil prækvalifikationen også omfatte dublinger og flytninger af udbud af erhvervsrettede videregående uddannelser, der ikke hidtil har været omfattet af screening, jf. pkt. 3.1.3. Uddannelsesinstitutionernes administrative arbejdsbyrde ved prækvalifikationen vil ikke overstige den nuværende ved screeningsprocessen.

Der henvises til §§ 18-20 og bemærkningerne hertil.

3.3.3. Gennemgang af uddannelser med særlige kvalitetsmæssige udfordringer

Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser og Akkrediteringsrådet vil fortsat have mulighed for at sætte fokus på helt konkrete kvalitetsmæssige udfordringer på enkelte uddannelser eller uddannelsesudbud, f.eks. alt for høj ledighed eller dårlige undervisningsevalueringer. I den periode, hvor institutionsakkrediteringen gælder, vil der kunne iværksættes særlige forløb målrettet mod at give enkelte uddannelser eller uddannelsesudbud det fornødne kvalitetsløft.

Det skal fastsættes, hvilke indikatorer der skal ligge til grund for identifikation af uddannelser og uddannelsesudbud med særlige kvalitetsudfordringer, ligesom det skal være muligt for centrale aktører, som f.eks. arbejdsmarkedets parter og de studerende, at anmode om at få udtaget en uddannelse eller et uddannelsesudbud til gennemgang.

Der henvises til § 22 og bemærkningerne hertil.

3.3.4. Videreførelse af tværgående evalueringer

Der skal fortsat kunne iværksættes tværgående evalueringer af de videregående uddannelser, der f.eks. kan belyse bestemte temaer eller kvalitetsproblemer på tværs af uddannelsesinstitutioner. Evalueringerne vil som hidtil blive gennemført parallelt med akkrediteringerne af det videregående uddannelsesområde. Universiteterne vil således fremadrettet blive omfattet af de tværgående evalueringer.

Tværgående tematiske evalueringer er et typisk element i flere eksterne kvalitetssikringssystemer i Europa og bidrager til løsning og forståelse af de problemstillinger, udfordringer og udviklingstendenser på det videregående uddannelsesområde, som har tværgående karakter og ikke er knyttet til de enkelte uddannelser eller uddannelsesinstitutioner. Det giver mulighed for at sætte et supplerende strategisk fokus på de aktuelle tværgående problemstillinger og kvalitetsudfordringer, som konstateres lokalt og specifikt i den enkelte institutionsakkreditering.

3.3.5. Godkendelse af nye uddannelser og uddannelsesudbud

I forbindelse med indførelsen af det nye fælles akkrediteringssystem samordnes godkendelsesprocedurerne for nye uddannelser og uddannelsesudbud på tværs af hele det videregående uddannelsesområde. Det vil fremover være ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser, der godkender alle nye uddannelser og uddannelsesudbud, hvilket betyder, at Akkrediteringsrådet ikke længere har godkendelseskompetencen for så vidt angår universitetsuddannelser.

Der henvises til § 21 og bemærkningerne hertil.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, regioner og kommuner

Institutionsakkreditering vil på sigt medføre mindre administration på uddannelsesinstitutionerne. Samling af akkrediteringsaktiviteterne hos én operatør forventes både at un-

derstøtte sammenhængen i uddannelsessystemet og sikre visse stordriftsfordele. I den gradvise overgang til ét samlet akkrediteringssystem vil den nye model være udgiftsneutral, da gennemførelse af uddannelsesakkreditering fortsat vil være nødvendigt. På sigt medfører samlingen og ændringen af indsatsen imidlertid et effektiviseringspotentiale. Administrativt vil institutionsakkreditering betyde forenklinger og indebære et afbureaukratiseringspotentiale i forhold til det eksisterende system, da antallet af akkrediteringsforløb vil blive reduceret til ét pr. uddannelsesinstitution, og da nye uddannelser ved positivt akkrediterede uddannelsesinstitutioner ikke enkeltvis skal gennemgå en akkrediteringsproces.

Lovforslaget har ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for regioner og kommuner.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget har ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

7. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

9. Høring

Et udkast til lovforslag har været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

ACE Denmark – Akkrediteringsinstitutionen, Advokatrådet, Akademiet for de Tekniske Videnskaber, Akademikerne Centralorganisation, Akademiraadet, Akademisk Arkitektforening, Danish Institute for Study Abroad, Danish Society for Education and Business, Danmarks Evalueringsinstitut, Danmarks Forskningspolitiske Råd, Danmarks Grundforskningsfond, Danmarks Konservative Studerende, Danmarks Rederiforening, Dansk Arkitektur Center, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Erhverv, Danske Arkitektvirksomheder, Danske Designere, Danske Erhvervsskoler, Danske Gymnasieelevers Sammenslutning, Danske Handicaporganisationer, Danske Kunsthåndværkere, Danske Landskabsarkitekter, Danske Regioner, Danske Studerendes Fællesråd, Danske Universiteter, Dansk Industri, Dansk Magisterforening, Dansk Ungdoms Fællesråd, Datatilsynet, DDA (Danish Design Association), De Studerendes Landsråd, Det Centrale Handicapråd, Det Frie Forskningsråd, Det Kongelige Danske Videnskabernes Selskab, Det Strategiske Forskningsråd, Erhvervsakademiernes Rektorkollegium, Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, Erhvervsskolernes Elevorganisation, Fagligt Fælles Forbund, Finansrådet, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Finanstilsynet, Forbruger- og Konkurrencestyrelsen, Foreningen til Unge

Handelsmænds Uddannelse, Frit Forum – Socialdemokratiske Studerende, FTF, Fødevarestyrelsen, GTS – Godkendt Teknologisk Service, Gymnasieskolernes Lærerforening, Gymnasieskolernes Rektorforening, HK/Stat, Højteknologifonden, Ingeniørforeningen i Danmark, KL, Kulturministeriets Rektorer (KUR), Landbrug og Fødevarer, Landssammenslutningen af Handelsskoleelever, LO, Lægemedelforeningen, Lægemedelstyrelsen, Lærernes Centralorganisation, Lærerstuderendes Landskreds, Maritime Studerende Danmark, Maskinmestrenes Forening, Nordisk Konservator Forbund, Professionshøjskolernes Rektorkollegium, Psykolognævnet, Pædagogstuderendes Landssammenslutning, Rektorkollegiet for de kunstneriske og kulturelle uddannelser, Rektorkollegiet for de maritime uddannelser, Rigsrevisionen, Rådet for Erhvervsakademiuddannelser og Professionsbacheloruddannelser, Rådet for de grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser, Rådet for de Gymnasiale Uddannelser, Rådet for Internationalisering af Uddannelser, Rådet for Teknologi og Innovation, Sammenslutningen af Danske Socialrådgiverstuderende, Sundhedsstyrelsen, Sygeplejestuderendes Landssammenslutning, Søfartens Ledere, Søfartsstyrelsen, Tekniq, Aalborg Universitet, Aarhus Uni-

versitet, Copenhagen Business School - Handelshøjskolen, Danmarks Tekniske Universitet, IT-Universitetet i København, Københavns Universitet, Roskilde Universitet, Syddansk Universitet, Arkitektskolen Aarhus, Det Informationsvidenskabelige Akademi, Det Kongelige Danske Kunstakademis Skoler for Arkitektur, Design og Konservering, Designskolen Kolding, Erhvervsakademi Aarhus, Erhvervsakademiet Dania, Professionshøjskolen UCC, Professionshøjskolen Metropol, University College Sjælland, University College Lillebælt, University College Syddanmark, VIA University College, University College Nordjylland, Erhvervsakademi Kolding, Erhvervsakademi Lillebælt, Erhvervsakademi Midt-Vest, Erhvervsakademi Syd-Vest, Erhvervsakademi Sjælland, Erhvervsakademiet Copenhagen Business Academy, Københavns Erhvervsakademi, Ingeniørhøjskolen i København, Danmarks Medie- og Journalisthøjskole, Københavns Maskinmesterskole, Fredericia Maskinmesterskole, Århus Maskinmesterskole, MARTEC Frederikshavn, SIMAC Svendborg, Fiskeriskolen, Marstal Navigationsskole, Skagen Skipperskole, Skoleskibet Danmark, Skoleskibet Georg Stage, Svendborg Søfartsskole og Nyborg Søfartsskole.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, regioner og kommuner	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, regioner og kommuner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Med den foreslåede bestemmelse i *stk. 1* sker der en samordning af akkrediteringen af alle uddannelser under Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser. Med bestemmelsen vil alle uddannelsesinstitutioner under Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser desuden fremover kunne akkrediteres på institutionsniveau. Det betyder, at det bliver muligt for uddannelsesinstitutionerne at anmode om en institutionsakkreditering, hvor der foretages en eksternt kvalitetsvurdering af uddannelsesinstitutionens eget kvalitetsarbejde med uddannelsernes kvalitet og relevans. Det er hensigten, at institutionsakkreditering skal afløse uddannelsesakkrediteringen af uddannelser og uddannelsesudbud som primær form for eksternt kvalitetssikring. Overgangen til institutionsakkreditering forventes gennemført i løbet af en årrække. De videre-

gående uddannelser og uddannelsesudbud kan fortsat akkrediteres, jf. bl.a. den foreslåede § 25.

Med uddannelsesinstitutioner forstås som udgangspunkt institutioner under Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser, der udbyder videregående uddannelser svarende til den danske kvalifikationsramme for videregående uddannelser. Kvalifikationsrammen for videregående uddannelser er indarbejdet i de eksisterende bekendtgørelser om akkreditering, og det forudsættes, at regler udstedt i medfør af denne lov vil omfatte kvalifikationsrammen for de videregående uddannelser.

Derudover er de maritime uddannelsesinstitutioner, der ikke udbyder uddannelser på videregående niveau omfattet. For at sikre sammenhængen mellem de forskellige maritime uddannelser underlægges alle de maritime uddannelsesinstitutioner den samme form for eksternt kvalitetssikring i form af institutionsakkreditering. Svendborg Søfartsskole og de to

skoleskibe Danmark og Georg Stage er således også omfattet.

Med det foreslåede *stk. 2* kan ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser bestemme, at andre ministerier bruger de af ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser fastsatte kriterier for uddannelses- og institutionsakkreditering, jf. i øvrigt den foreslåede § 26, stk. 2.

Siden indførelsen af akkreditering som ekstern kvalitets-sikringsmetode af videregående uddannelser i 2007, er flere videregående uddannelser under andre ministerier blevet akkrediteret, herunder uddannelser der finder sted hos en arbejdsgiver og som led i et ansættelsesforhold, f.eks. professionsbacheloruddannelserne i militærledelse under Forsvarsministeriet, samt professionsbacheloruddannelsen i politivirksomhed og udbuddet heraf på Politiskolen på Justitsministeriets område. Akkrediteringerne er i disse tilfælde sket ud fra gældende kriterier for professionsbacheloruddannelser og udbud heraf. Det vurderes, at der inden for etatsuddannelserne er en glidende overgang fra de offentlige til de private videregående uddannelser, idet uddannelsens karakter bestemmes af arbejdsgiverens placering i henholdsvis offentligt eller privat regi. Denne placering kan ændres over tid, f.eks. hvor en statsvirksomhed omdannes til et statsligt aktieselskab. Med henblik på at forhindre en uhensigtsmæssig konkurrencesituation, hvor statslige og private arbejdsgivere behandles forskelligt, foreslås det, at ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser får mulighed for efter indstilling fra vedkommende minister at godkende, at alle arbejdsgiverbaserede uddannelser og uddannelsesinstitutioner kan akkrediteres. Muligheden er et tilbud til de videregående arbejdsgiverbaserede uddannelsesinstitutioner, og det vil således være frivilligt, om ressortministeren ønsker at lade uddannelsen eller uddannelsesinstitutionen akkreditere efter reglerne i denne lov. Med vedkommende minister tænkes på ministeren for det pågældende erhvervsområde. Loven omfatter således ikke privat finansierede uddannelser og uddannelsesinstitutioner, hvilket er en fastholdelse af gældende ret.

Til § 2

Med bestemmelsen i *stk. 1* fastslås, at Danmarks Akkrediteringsinstitution er en fagligt uafhængig akkrediteringsoperatør, der har til opgave at udarbejde faglige vurderinger af de videregående uddannelsers kvalitet og relevans. Danmarks Akkrediteringsinstitution kan foretage denne vurdering enten gennem en faglig vurdering af uddannelsesinstitutionernes arbejde med uddannelsernes kvalitet og relevans eller ved en faglig vurdering af kvaliteten og relevansen af de enkelte videregående uddannelser og uddannelsesudbud. Med bestemmelsen varetager Danmarks Akkrediteringsinstitution således fremover både de akkrediteringsvurderinger, der tidligere blev varetaget af Danmarks Evalueringsinstitut (EVA), og dem der blev varetaget af det faglige sekretariat i Akkrediteringsinstitutionen. Derudover skal Danmarks Akkrediteringsinstitution fremadrettet forestå opgaven med den faglige vurdering af de videregående uddannel-

sesinstitutioners eget arbejde med uddannelsernes kvalitet og relevans. Akkrediteringssystemet skal samlet set støtte og udvikle kvaliteten af de videregående uddannelser.

Danmarks Akkrediteringsinstitution er en statsinstitution under ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser, der har til formål at medvirke til at sikre og dokumentere kvalitet og relevans af de videregående uddannelser. Institutionen er dermed omfattet af de statslige regelsæt, herunder forvaltningsloven, lov om offentlighed i forvaltningen, lov om behandling af personoplysninger, lov om Folketingets Ombudsmand og Finansministeriets Budgetvejledning. Institutionens uafhængighed betyder, at den ikke er underlagt ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelsers instruktionsbeføjelse i faglige spørgsmål. Derudover er Danmarks Akkrediteringsinstitution at betragte som en hver anden institution i det ministerielle hierarki. Danmarks Akkrediteringsinstitution kan have administrativt fællesskab med en anden institution under ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser.

Det fremgår af det foreslåede *stk. 2*, at Danmarks Akkrediteringsinstitution udarbejder en akkrediteringsvurdering af uddannelsesinstitutionens arbejde med uddannelsernes kvalitet og relevans, eller en akkrediteringsvurdering af enkelte uddannelsers og uddannelsesudbuds kvalitet og relevans. Vurderingen sker ud fra centralt fastsatte kriterier for kvalitet og relevans, og der udarbejdes en akkrediteringsrapport om vurderingen.

Med bestemmelsen i *stk. 3* er det et krav, at Danmarks Akkrediteringsinstitutionens arbejde med bl.a. akkrediteringsrapporter opfylder de europæiske standarder og retningslinjer for kvalitetssikring af videregående uddannelse (ESG'erne), som udformet af den europæiske sammenslutning af kvalitetssikringsorganisationer inden for videregående uddannelse (The European Association for Quality Assurance of Higher Education (ENQA)). Som led i institutionens virke skal institutionen opsamle viden nationalt og internationalt om akkrediteringsmetoder og -kriterier for at understøtte, at Danmarks Akkrediteringsinstitutionens vurderinger og Akkrediteringsrådets afgørelser til stadighed lever op til internationale standarder for akkreditering. Institutionen skal endvidere formidle indhentede erfaringer og resultater.

Danmarks Akkrediteringsinstitution skal opretholde medlemskabet af ENQA og optagelsen i det europæiske register for kvalitetssikringsorganer (The European Quality Assurance Register (EQAR)).

Det foreslås med bestemmelsen i *stk. 4*, at ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser ansætter direktøren for Danmarks Akkrediteringsinstitution efter indstilling fra Akkrediteringsrådet, som også godkender stillingsopslag. Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser kan ikke ansætte en direktør, som ikke er indstillet af Akkrediteringsrådet. Direktøren refererer i det faglige arbejde til Akkrediteringsrådet og er dermed ikke i så henseende underlagt ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelsers instruktionsbeføjelse.

Til § 3

Det foreslås med bestemmelsen i *stk. 1*, at det er Akkrediteringsrådet, som træffer afgørelse om akkreditering af uddannelsesinstitutioner, uddannelser eller uddannelsesudbud på baggrund af akkrediteringsrapporter. Akkrediteringsrådets afgørelse træffes på baggrund af akkrediteringsrapporternes vurdering af, om uddannelsesinstitutionen, uddannelsen eller uddannelsesudbuddet lever op til de fastsatte kriterier for kvalitet og relevans.

Akkrediteringsrådet fastsætter en forretningsorden. Forretningsordenen skal bl.a. regulere forhold om Akkrediteringsrådets beslutningsdygtighed, afstemningsregler, mødefrekvens samt procedurer for sagsgangen mellem Akkrediteringsrådet og Danmarks Akkrediteringsinstitution.

Akkrediteringsrådet er i sit virke omfattet af forvaltningsloven, lov om offentlighed i forvaltningen, lov om behandling af personoplysninger og lov om Folketingets Ombudsmand. Heraf følger, at Akkrediteringsrådets medlemmer efter omstændighederne kan være inhabile i forhold til behandlingen af bestemte sager, f.eks. hvis et medlem har en særlig personlig eller økonomisk interesse i sagens udfald, eller hvis den pågældende er tæt knyttet til den uddannelsesinstitution, afgørelsen vedrører.

Akkrediteringsrådet træffer efter den foreslåede bestemmelse i *stk. 2* sine afgørelser på baggrund af faglige akkrediteringsrapporter. Akkrediteringsrådet udarbejder ikke selv disse rapporter, men bestiller dem hos Danmarks Akkrediteringsinstitution eller andre fagligt anerkendte akkrediteringsoperatører, medmindre andet er bestemt i denne lov, regler udstedt i medfør af denne lov eller i anden lovgivning.

Med den foreslåede bestemmelse i *stk. 3* kan Akkrediteringsrådet træffe afgørelse om, at en anden operatør skal forestå den faglige vurdering. Akkrediteringsrådet kan således af faglige, saglige og objektive grunde, herunder for at afprøve Danmarks Akkrediteringsinstitutions konkurrence-dygtighed vælge at anvende en anden operatør end Danmarks Akkrediteringsinstitution. Den valgte operatør skal dog være optaget i det europæiske register for kvalitetssikringsorganer (The European Quality Assurance Register (EQAR)). Den valgte operatør skal foretage kvalitetssikringen ud fra de kriterier, som fastsættes i medfør af de foreslåede §§ 8, stk. 2 og 14, stk. 2.

Efter bestemmelsen i det foreslåede *stk. 4* stiller Danmarks Akkrediteringsinstitution sekretariatsbistand til rådighed for Akkrediteringsrådet.

Til § 4

I det foreslåede *stk. 1* fastlægges Akkrediteringsrådets størrelse. Det er en fortsættelse af gældende ret.

Med bestemmelserne i *stk. 2* og *3* foreslås det, at ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser udpeger formanden og 6 medlemmer. Det forudsættes, at ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser rådfører sig med relevante organisationer i forbindelse med udpegningsperioden. Ved relevante organisationer forstås rektorforsamlinger, interesseorganisatio-

ner, rådgivende organer og lign.. Organisationerne kan komme med forslag til kvalificerede kandidater, der kan indgå i en bruttoliste, hvorfra ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser kan udpege.

De studerende, som er indskrevet på uddannelsesinstitutioner på Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelsers område, har mulighed for at indstille to medlemmer til Akkrediteringsrådet via studenterrepræsentanterne i uddannelsesinstitutionernes bestyrelser eller skoleråd. I praksis kan studenterrepræsentanterne enten indstille hver især eller gå sammen om at indstille et eller begge medlemmer. Ved udpegningsperioden skal der tages hensyn til, at de forskellige uddannelses typer har mulighed for at blive repræsenteret samtidig i Akkrediteringsrådet.

Akkrediteringsrådet skal nedsættes i overensstemmelse med reglerne i lov om ligestilling af kvinder og mænd.

Formålet med den foreslåede bestemmelse i *stk. 4* er at sikre, at Akkrediteringsrådets sammensætning afspejler Akkrediteringsrådets formål og samlede opgaveportefølje. Akkrediteringsrådet skal videnmæssigt dække alle de videregående uddannelser, som udbydes på de af loven omfattede uddannelsesinstitutioner, og skal derudover også have indsigt i aftagernes behov. Akkrediteringsrådets medlemmer skal således tilsammen have viden og erfaring inden for kvalitetssikring, videregående uddannelse, forskning, udviklingsbaseret og arbejdsmarkedsforhold for dimittender. Således kan Akkrediteringsrådets medlemmer f.eks. have deltaget som eksperter i evalueringer og akkrediteringer af uddannelser og uddannelsesinstitutioner, haft et ledelsesansvar for kvalitetssikringen af en uddannelsesinstitution eller en uddannelse, have været kvalitetssikringskonsulent eller på anden måde have opnået de fornødne kvalifikationer. Mindst et medlem skal have arbejdet med akkreditering i en international sammenhæng, f.eks. gennem bestyrelsesposter i internationale kvalitetssikringsorganisationer eller ved deltagelse i internationale evalueringer.

Akkrediteringsrådet er uafhængigt i sin virksomhed. Medlemmerne må således ikke repræsentere særlige interesser, men skal via deres faglige baggrund sikre, at Akkrediteringsrådet fagligt lever op til lovens krav og dermed kan varetage de opgaver, som er tillagt Akkrediteringsrådet.

Bestemmelsen i *stk. 5* om udpegningsperiode og mulighed for genudpegningsperiode foreslås, at et medlem ikke kan sidde i Akkrediteringsrådet i mere end 8 år, studenterrepræsentanterne ikke mere end 2 år. Den maksimale periode skal mindst være opdelt i to udpegningsperioder. Udpegningsperioderne kan, men skal ikke nødvendigvis, følge hinanden tidsmæssigt. Dette giver mulighed for, at medlemmerne kan have forskellige udpegningsperioder. Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser kan bl.a. bruge denne mulighed til at sikre kontinuitet i det samlede råd ved, at alle rådsmedlemmer ikke udskiftes samtidig. Særligt i relation til studenterrepræsentanterne tilstræbes det, at deres perioder er forskudt af hinanden. En maksimumslængde er fastholdt for at sikre regelmæssig udskiftning i Akkrediteringsrådet.

Til § 5

Sagsbehandlingen i forbindelse med akkreditering skal være kendetegnet ved åbenhed og gennemsigtighed. Det foreslås derfor med bestemmelsen i *stk. 1*, at Akkrediteringsrådet fortløbende skal offentliggøre en oversigt over alle akkrediteringsansøgninger og deres status. Akkrediteringsrådet skal desuden offentliggøre alle akkrediteringsrapporter, sådan at interesserede brugere kan orientere sig om kvaliteten og relevansen af videregående uddannelser i Danmark og de videregående uddannelsesinstitutioners interne arbejde med kvalitetssikring. Endelig skal Akkrediteringsrådet offentliggøre en samlet oversigt over alle akkrediterede videregående uddannelsesinstitutioner samt uddannelser og uddannelsesudbud i Danmark til brug for både nationale og internationale studerende og andre brugere.

Det foreslåede *stk. 2* fastsætter, at både Danmarks Akkrediteringsinstitution og Akkrediteringsrådet hvert år skal offentliggøre en beretning om deres virksomhed.

Til § 6

Med den foreslåede bestemmelse i *stk. 1* skal uddannelsesinstitutionerne gennemgå en institutionsakkreditering. Uddannelsesinstitutionerne anmoder Akkrediteringsrådet om akkreditering af uddannelsesinstitutionens samlede kvalitetssikringssystem til sikring og udvikling af uddannelsernes kvalitet og relevans.

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 2* har til formål at sikre, at ansvaret for kvalitetssikring skal være ledelsesmæssigt forankret på det pågældende organisatoriske niveau, som er omfattet af akkrediteringen, typisk for en uddannelsesinstitution som helhed.

Der kan dog være særlige årsager til, at uddannelsesinstitutioner ønsker en opdeling af institutionsakkrediteringen f.eks. på grund af størrelse eller særlige udfordringer knyttet til enkelte områder. Uddannelsesinstitutionen skal i så fald indgive ansøgning om dette til Akkrediteringsrådet, som drøfter ansøgningen med ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser.

Det foreslåede *stk. 3* har til formål at sikre, at det efterses, om uddannelsesinstitutionens kvalitetssikringssystemer leverer kvalitet og relevans på uddannelsesniveaet og uddannelsesudbudsniveaet. Det kan f.eks. efterprøves, om kvalitetssikringssystemet resulterer i kvalitet på konkrete uddannelser og uddannelsesudbud. Som led i den samlede vurdering af kvalitetssikringssystemet vurderes bl.a. uddannelsesinstitutionens sikring af uddannelsernes og uddannelsesudbuddenes relevans, videngrundlag, pædagogiske kvalitet samt faglige niveau.

Til § 7

Med de foreslåede bestemmelser i *stk. 1* og *2* fastlægges akkrediteringspanelernes nedsættelse og sammensætning. De faglige vurderinger i forbindelse med institutionsakkrediteringerne foretages af nedsatte paneler bestående af eksperter, der bl.a. har erfaring med kvalitetssikring på institutionsniveau og den videregående uddannelsessektor generelt,

sådan at panelerne samlet set har kompetencer inden for disse forhold samt i relation til sikring af relevans. For at sikre kvaliteten af akkrediteringerne, samt at danske videregående uddannelser lever op til internationale standarder, skal der i panelet være deltagelse af både anerkendte nationale og internationale eksperter. Det forudsættes desuden, at den faste praksis med studentrepræsentation i panelerne fortsætter.

Panelerne skal fortsat nedsættes af Danmarks Akkrediteringsinstitution og skal bestå af mindst 3 personer. Størrelsen af panelerne vil bl.a. afhænge af uddannelsesinstitutionens størrelse og antallet af fagområder, som uddannelsesinstitutionen dækker.

Med *stk. 3* og *4* foreslås det, at vurderingen indskrives i en akkrediteringsrapport, som danner grundlag for Akkrediteringsrådets beslutning om godkendelse af uddannelsesinstitutionen, og at akkrediteringsrapporten udarbejdes af Danmarks Akkrediteringsinstitution, som stiller sekretariatsbistand til rådighed for panelerne.

Det er som udgangspunkt Danmarks Akkrediteringsinstitution, der nedsætter ekspertpaneler og udarbejder akkrediteringsrapporter på ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelsers område. Som det fremgår af det foreslåede *stk. 5* kan Akkrediteringsrådet ud over de i den foreslåede § 3, stk. 3 nævnte tilfælde efter anmodning fra uddannelsesinstitutionen beslutte at anvende en anden internationalt anerkendt operatør. En internationalt anerkendt operatør vil sige en operatør, der er optaget i det europæiske register for kvalitetssikringsorganer (EQAR), eller som på anden måde kan siges at være internationalt anerkendt. En operatør, der ikke er medlem af EQAR, kan være internationalt anerkendt, hvis operatøren har tilstrækkelig professionel kapacitet til at udføre kvalitetssikringsaktiviteter, eksempelvis akkreditering, og er uafhængig i sit virke for så vidt angår arbejdsprocesser, udførelse, metodevalg og i sine faglige konklusioner, vurderinger og anbefalinger. Operatøren skal desuden sikre gennemsigtighed og pålidelighed i metoder og processer og i sin udførelse af kvalitetssikringsundersøgelser, og at den i sit virke inddrager internationale eksperter og interessenter, herunder studerende. Endelig skal operatøren selv undergå tilbagevendende evalueringer af egen praksis af en instans, som er uafhængig af kvalitetssikringsinstitutionen.

For at sikre ensartethed og kvalitet i akkrediteringen er det en forudsætning, at akkrediteringsvurderingen af uddannelsesinstitutionen og rapporten opfylder de fastsatte kriterier for akkreditering af uddannelsesinstitutionernes sikring af uddannelsernes og uddannelsesudbuddenes kvalitet og relevans efter den foreslåede § 8, stk. 2.

Til § 8

Med bestemmelsen i *stk. 1* foreslås det, at Akkrediteringsrådet træffer afgørelse om institutionsakkreditering på baggrund af akkrediteringsrapporten.

Det foreslås i bestemmelsens *stk. 2*, at ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser i en bekendtgørelse fastsætter procedurer for akkrediteringsforlø-

bet, herunder overordnede kriterier, som skal danne grundlag for Akkrediteringsrådets vurdering af uddannelsesinstitutionerne. Danmarks Akkrediteringsinstitution skal inden for bekendtgørelsens rammer udmønte institutionsakkrediteringskriterierne i måle- og dokumentationspunkter. Udmøntningen skal ske i dialog med relevante parter, herunder uddannelsesinstitutionerne, organisationer på arbejdsmarkedet og studenterorganisationer.

Kriterierne fastsættes således, at uddannelsesinstitutionerne kan udvikle deres kvalitetssikringssystemer med respekt for deres egne særlige karakteristika.

Kriterierne for kvalitet vil bl.a. omhandle uddannelsesinstitutionernes interne kvalitetssikring af det samlede forløb af uddannelserne og uddannelsesuddbuddene, herunder klinisk undervisning og praktik. Hertil kommer uddannelsesinstitutionernes beredskab, hvis der f.eks. er problemer med enkelte uddannelsers og uddannelsesuddbuds faglige profil og niveau, eller hvis det bagvedliggende videngrundlag er mangelfuldt. Kvalitetskriterierne fastlægges i overensstemmelse med de fælles europæiske standarder for kvalitetsmålinger (ESG'erne).

Kriterierne for relevans vil bl.a. omhandle uddannelsesinstitutionernes sikring af, at uddannelserne og uddannelsesuddbuddene løbende afspejler arbejdsmarkedets behov. I lighed hermed skal uddannelsesinstitutionerne dokumentere, at de for allerede eksisterende uddannelser og uddannelsesuddbud bl.a. indgår i en løbende dialog med aftagere og dimittender om udviklingen af uddannelserne og uddannelsesuddbuddene. Herudover skal uddannelsesinstitutionen løbende have fokus på dimittendernes arbejdsmarkedssituation, herunder beskæftigelses- og ledighedsgrader.

Det er hensigten, at kriterierne tilpasses i forhold til de maritime uddannelsesinstitutioner, der er omfattet af internationale konventioner under International Maritime Organization (IMO), f.eks. STCW-konventionen, som indeholder bindende bestemmelser om bl.a. kvalitetsstyring, indhold, underviserkompetencer, undervisningsudstyr og struktur for uddannelse af søfarende. Herved kan der også tages højde for, at enkelte af de maritime uddannelser ikke er videregående, og at flere af de maritime uddannelsesinstitutioner kun udbyder en enkelt uddannelse.

Ved uddannelser, som kan føre til lovregulerede erhverv, og hvor autorisation gives af en anden minister eller myndighed, skal uddannelsesinstitutionen sikre, at uddannelsesinstitutionens uddannelser opfylder uddannelsesrelevante og lovgivningsmæssige krav knyttet til autorisationen, og at der er en dialog med den myndighed, der administrerer det pågældende lovregulerede erhverv.

Til § 9

I det foreslåede *stk. 1* beskrives, hvilke muligheder uddannelsesinstitutionen får ved en positiv institutionsakkreditering. Ved en positiv institutionsakkreditering vurderes uddannelsesinstitutionens kvalitetssikringssystem, med undtagelse af meget få klart afgrænsede problemstillinger, som velbeskrevet, velargumenteret og velfungerende i praksis.

Uddannelsesinstitutionen har et samlet kvalitetssikringssystem, der sikrer kvalitet og relevans i alle sine uddannelser og uddannelsesuddbud. Hvis dette er opfyldt, kan uddannelsesinstitutionen opnå institutionsakkreditering for den givne akkrediteringsperiode.

Akkrediteringen medfører, at uddannelsesinstitutionen selv kan oprette nye uddannelser og uddannelsesuddbud, som dog skal prækvalificeres, jf. den foreslåede § 18. Uddannelsesinstitutionen kan endvidere frit foretage justeringer af eksisterende uddannelsesuddbud. Sådanne justeringer må dog ikke medføre, at uddannelsesuddbuddet skifter karakter i en sådan grad, at der reelt bliver tale om en ny uddannelse.

Ved ny uddannelse forstås i denne sammenhæng en uddannelse, som er udformet i henhold til gældende lovgivning, og som i sit mål for læringsudbytte, erhvervsigte og indhold i øvrigt adskiller sig væsentligt fra eksisterende uddannelser i et omfang, der vurderes at berettiggere oprettelse af en ny uddannelse frem for tilpasning af eksisterende uddannelser og uddannelsesuddbud. I tvivlstilfælde kan uddannelsesinstitutionerne anmode Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser om en vurdering af, hvorvidt der er tale om en ny uddannelse eller blot en justering af en eksisterende uddannelse eller uddannelsesuddbud.

Ved et nyt uddannelsesuddbud forstås både et nyt udbud af en uddannelse, som den ansøgende uddannelsesinstitution ikke allerede er godkendt til at udbyde, og udbud, der oprettes ved dublering eller flytning af allerede godkendte udbud.

Akkrediteringsperioden foreslås at gælde i maksimalt 6 år. De 6 år vil være det klare udgangspunkt, medmindre særlige uddannelsesområder som f.eks. de maritime uddannelsesinstitutioner har et konkret og velbegrunderet ønske om en kortere akkrediteringsperiode, så processen kan sammenkobles med andre kvalitetssikringsaktiviteter, der løber over kortere perioder end 6 år. Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser fastsætter rammer for dette.

Det foreslås i bestemmelsens *stk. 2*, at uddannelsesinstitutioner, der har påbegyndt institutionsakkreditering, også har mulighed for at oprette nye uddannelser og uddannelsesuddbud under forudsætning af prækvalifikationen og den efterfølgende godkendelse. Prækvalifikationen og godkendelsen vil være betinget af et positivt udfald af institutionsakkrediteringen, og uddannelsen og udbuddet vil først kunne oprettes, når dette foreligger, jf. i øvrigt bemærkningerne til den foreslåede § 21, *stk. 2*.

Med bestemmelsen i *stk. 3* foreslås, at der skal gennemføres en ny akkreditering af uddannelsesinstitutionen inden den igangværende akkrediteringsperiodes udløb, så det sikres, at der ikke bliver en periode, hvor uddannelsesinstitutionen ikke er akkrediteret.

Til § 10

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 1* beskriver de muligheder, som uddannelsesinstitutionen får ved en betinget positiv institutionsakkreditering. Akkrediteringsrådet kan give en uddannelsesinstitution en betinget positiv institutionsakkreditering, hvis Akkrediteringsrådet vurderer, at hovedparten

af uddannelsesinstitutionens kvalitetssikringssystem er velbeskrevet, velargumenteret og fungerer rimeligt i praksis, men at der er mindre velfungerende områder, som kræver opfølgning. Akkrediteringsrådet skal i sin afgørelse angive, hvilke kriterier uddannelsesinstitutionen ikke opfylder. Det er samtidig en forudsætning, at Akkrediteringsrådet vurderer, at uddannelsesinstitutionen vil kunne rette op på forholdene inden for en kortere periode på f.eks. et til to år, sådan at uddannelsesinstitutionen ved periodens ophør vil kunne opfylde kriterierne for kvalitet og relevans og derved opnå en positiv institutionsakkreditering.

For så vidt angår muligheden for justering af eksisterende uddannelser henvises til bemærkningerne til den foreslåede § 9, stk. 1.

Som foreslået med bestemmelsen i *stk. 2*, skal Akkrediteringsrådet inden udløbet af den i *stk. 1, 2. pkt.*, fastsætte frist genvurdere uddannelsesinstitutionen. Der ses alene på de forhold, som gav anledning til den betingede institutionsakkreditering. Der skal således ikke foretages en fuld ny institutionsakkreditering, men alene udarbejdes en supplerende akkrediteringsrapport, som forholder sig til de kritiske forhold fra den betingede akkreditering.

Med den foreslåede bestemmelse i *stk. 3* er det ikke muligt for en uddannelsesinstitution at opnå to betingede positive akkrediteringer i træk. Når den betingede positive akkreditering skal genvurderes, vil uddannelsesinstitutionen enten få en positiv akkreditering eller et afslag på akkreditering efter de regler, der gælder for henholdsvis en positiv akkreditering eller afslag på akkreditering.

Til § 11

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 1* beskriver konsekvenserne af et afslag på institutionsakkreditering. Akkrediteringsrådet kan give en uddannelsesinstitution afslag på institutionsakkreditering, hvis Akkrediteringsrådet vurderer, at der er flere væsentlige mangler i kvalitetssikringssystemets opbygning eller funktion i praksis.

Akkrediteringsrådet skal angive de konkrete forhold, som ligger til grund for afslaget på institutionsakkreditering. Dette skal ske af hensyn til uddannelsesinstitutionens mulighed for hurtigt at få rettet op på de kritiserede forhold, så uddannelsesinstitutionen kan genansøge om institutionsakkreditering.

Afslag på institutionsakkreditering medfører, at uddannelsesinstitutionen ikke kan oprette nye uddannelser, indtil der er rettet op på de væsentlige mangler, og en positiv eller betinget positiv institutionsakkreditering er opnået. Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser vil dog i særlige tilfælde kunne tillade, at uddannelsesinstitutionen opretter en ny uddannelse eller et nyt uddannelsesudbud. Et særligt tilfælde kunne f.eks. være, hvor uddannelsesinstitutionen som den eneste har en særlig kompetence i forhold til et specifikt uddannelsesområde, som efterspørges på arbejdsmarkedet. Uddannelsen vil i dette tilfælde skulle uddannelsesakkrediteres, før den kan udbydes, jf. §§ 13-15.

De eksisterende uddannelser vil fortsat være underlagt turnusakkreditering parallelt med, at uddannelsesinstitutionen retter op på de rapporterede mangler fra institutionsakkrediteringen. Eksisterende uddannelser skal i dette tilfælde løbende akkrediteres efter en på forhånd fastsat turnusplan, jf. bemærkningerne til den foreslåede § 32.

For så vidt angår muligheden for justering af eksisterende uddannelser henvises til bemærkningerne til den foreslåede § 9, stk. 1.

Med bestemmelsen i *stk. 2* foreslås, at Akkrediteringsrådet ved afslag indleder en dialog med uddannelsesinstitutionen med henblik på at fastsætte en tidsramme for en ny ansøgning om institutionsakkreditering. Tidsrammen skal fastlægges, så det er realistisk, at uddannelsesinstitutionen vil kunne rette op på de kritiserede forhold. Det bemærkes dog, at det forventes at alle uddannelsesinstitutioner inden for 6 år fra lovens ikrafttræden har gennemført en institutionsakkreditering, jf. bemærkninger til den foreslåede § 32.

Akkrediteringsrådet træffer på baggrund af en ny ansøgning om institutionsakkreditering afgørelse om akkreditering baseret på en ny fuldstændig akkrediteringsrapport, der forholder sig til hele uddannelsesinstitutionen.

Til § 12

Da de maritime uddannelsesinstitutioner udbyder flere typer af uddannelser, herunder også uddannelser, som ikke anses for videregående, foreslås det med bestemmelsen i *stk. 1*, at der på det maritime område gives de nødvendige muligheder for at kunne tilpasse konsekvenserne af en betinget positiv institutionsakkreditering eller et afslag på institutionsakkreditering og opfølgningen herpå. Herunder er det vigtigt, at ligestillede uddannelsesinstitutioner behandles ens, uanset hvilke typer af uddannelser, de udbyder. Dernæst skal der tages hensyn til de internationale regler og konventioner, som Danmark er underlagt på det maritime område.

Flere af de maritime uddannelsesinstitutioner udbyder kun en enkelt uddannelse. Som udgangspunkt vil de maritime uddannelser derfor ikke blive omfattet af uddannelsesakkreditering ved en betinget positiv institutionsakkreditering eller et afslag på institutionsakkreditering. I stedet vil der blive truffet en konkret afgørelse om, hvordan der bedst muligt kan rettes op på uddannelsesinstitutionen, så den kan opnå en positiv institutionsakkreditering.

Med bestemmelsen i *stk. 2* foreslås det, at der ved fastsættelsen af reglerne for opfølgning bliver lagt vægt på, at uddannelsesinstitutionerne til enhver tid skal kunne leve op til de internationale konventioner m.v. på det maritime område, som Danmark er omfattet af.

Opfølgningen på en betinget positiv institutionsakkreditering eller et afslag på institutionsakkreditering vil f.eks. kunne være at pålægge uddannelsesinstitutionen konkrete initiativer og handlinger, eller at pålægge uddannelsesinstitutionen at indsende en handlingsplan for, hvordan uddannelsesinstitutionen vil rette op på forholdene.

Til § 13

Med de foreslåede bestemmelser i *stk. 1* og *2* fastlægges akkrediteringspanelernes nedsættelse og sammensætning. Ved uddannelsesakkreditering nedsætter Danmarks Akkrediteringsinstitution et akkrediteringspanel til at gennemføre akkrediteringsvurderingen. Panelet skal vurdere, om uddannelsens kvalitet og relevans lever op til de af ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser fastsatte kriterier for akkreditering af uddannelser og uddannelsesudbud, jf. den foreslåede § 14, stk. 2. I panelet skal der være deltagelse af anerkendte nationale og internationale eksperter for at sikre dels kvaliteten af akkrediteringerne, dels at danske videregående uddannelser lever op til de fastsatte kriterier. Panelerne skal derudover have indsigt i den uddannelse eller de uddannelser, som akkrediteringen omfatter. Det forudsættes, at den faste praksis med studenterrepræsentation i panelerne fortsætter. Uddannelsesinstitutionerne gives også fremadrettet mulighed for at udtale sig i forbindelse med panelernes nedsættelse.

Panelet skal bestå af mindst 3 personer, og sekretariatsbetjenes af Danmarks Akkrediteringsinstitution.

Uddannelsesakkreditering finder anvendelse ved akkreditering af nye uddannelser og uddannelsesudbud ved uddannelsesinstitutioner, der ikke har en positiv institutionsakkreditering og ved turnusakkreditering af eksisterende uddannelser og uddannelsesudbud.

Akkrediteringen af nye uddannelser kan omfatte flere uddannelser, hvor gennemførelsen af den ene uddannelse er et adgangskrav for optagelse på den anden uddannelse, som f.eks. henholdsvis en bachelor- og en kandidatuddannelse i veterinærmedicin.

Med *stk. 3* og *4* foreslås, at vurderingen indskrives i en akkrediteringsrapport, som danner grundlag for Akkrediteringsrådets beslutning om godkendelse af uddannelsen eller uddannelsesudbuddet. Akkrediteringsrapporten udarbejdes af Danmarks Akkrediteringsinstitution.

På nogle uddannelsesområder er der etableret internationale akkrediteringsordninger, der anvendes som dokumentation for kvalitet inden for uddannelsesområdet over for bl.a. internationale samarbejdspartnere og studerende. Det foreslås derfor med *stk. 5*, at andre akkrediteringsrapporter kan lægges helt eller delvist til grund for afgørelsen om akkreditering. Det vil være naturligt, at internationale akkrediteringsrapporter om danske uddannelser kan indgå i en dansk uddannelsesakkreditering, forudsat at uddannelsesakkrediteringen er gennemført af en internationalt anerkendt operatør. For beskrivelse af, hvad der forstås ved en internationalt anerkendt operatør, henvises til bemærkningerne til det foreslåede § 7, stk. 5.

For at sikre ensartethed og kvalitet i akkrediteringen er det en forudsætning, at akkrediteringsvurderingen af uddannelsen eller uddannelsesudbuddet og rapporten opfylder de fastsatte kriterier for uddannelsesakkreditering af uddannelser og uddannelsesudbud efter den foreslåede § 14, stk. 2.

Til § 14

Med bestemmelsen i *stk. 1* foreslås det, at Akkrediteringsrådet træffer afgørelse om uddannelsesakkreditering på baggrund af akkrediteringsrapporten. For nye uddannelser kan Akkrediteringsrådet ikke træffe beslutning om betinget positiv akkreditering. Denne mulighed består alene for eksisterende uddannelser.

Da der fortsat vil være behov for uddannelsesakkreditering, foreslås det med bestemmelsen i *stk. 2*, at ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser fastsætter kriterier herfor. Uddannelsesinstitutioner med en betinget positiv institutionsakkreditering vil fortsat skulle søge om uddannelsesakkreditering af nye uddannelser og uddannelsesudbud, jf. de foreslåede §§ 13-17. Akkrediteringen af eksisterende uddannelser og uddannelsesudbud, den såkaldte turnusakkreditering, sættes helt eller delvist i bero, når uddannelsesinstitutionen ansøger om institutionsakkreditering, så det undgås, at der er overlap af turnus- og institutionsakkreditering for den enkelte uddannelsesinstitution, jf. det foreslåede § 29, stk. 1. Ligeledes vil uddannelsesinstitutioner, der har fået afslag på en institutionsakkreditering, fortsat skulle have deres eksisterende uddannelser og uddannelsesudbud akkrediteret.

De nuværende kriterier for uddannelsesakkreditering justeres for at sikre den optimale sammenhæng til institutionsakkreditering og prækvalifikation. Det vægtes fortsat, at kriterierne dækker kravet om kvalitet og relevans og overholder ESG'erne.

Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser fastlægger desuden den nærmere procedure for akkrediteringsforløbet og godkendelsen af såvel nye uddannelser og uddannelsesudbud, jf. den foreslåede § 21, som eksisterende uddannelser og uddannelsesudbud, der turnusakkrediteres. Det er væsentligt af hensyn til uddannelsesinstitutionernes mulighed for at kunne følge med udviklingen i det omkringliggende samfund og tilbyde uddannelser og uddannelsesudbud, der matcher samfundets behov, at der sker en hurtig og smidig sagsbehandling. Fastsættelse af eventuelle tidsfrister for akkrediteringsforløbet sker efter drøftelse med relevante parter.

Til § 15

I den foreslåede bestemmelse beskrives det, hvilke muligheder uddannelsesinstitutionen får ved en positiv uddannelsesakkreditering. En positiv akkreditering af en ny uddannelse og et nyt uddannelsesudbud er en forudsætning for ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelsers godkendelse af uddannelsen, jf. den foreslåede § 21.

En positiv akkreditering af en eksisterende uddannelse eller af et eksisterende uddannelsesudbud er en forudsætning for uddannelsesinstitutionens fortsatte udbud af uddannelsen, når uddannelsesinstitutionen ikke har opnået en institutionsakkreditering.

For at sikre at Akkrediteringsrådet har et tilstrækkeligt grundlag for akkreditering af en uddannelse eller et uddannelsesudbud, foreslås det, at perioden for akkrediteringen

fastsættes til 6 år. Der gennemføres en uddannelsesakkreditering inden den igangværende akkrediteringsperiodes udløb, jf. dog bemærkningerne til det foreslåede § 32. Hvis uddannelsesinstitutionen inden udløbet af de 6 år har opnået en positiv eller en betinget positiv institutionsakkreditering, skal uddannelsen ikke akkrediteres igen efter denne periode.

Til § 16

Med bestemmelsen i *stk. 1* foreslås det, at afgørelsen »betinget positiv uddannelsesakkreditering« kan anvendes ved akkreditering af eksisterende uddannelser og uddannelsesudbud.

Ved en betinget positiv akkreditering af en uddannelse eller et uddannelsesudbud vurderer Akkrediteringsrådet, at uddannelsen eller uddannelsesudbudet opfylder de væsentligste kriterier, men at uddannelsen eller uddannelsesudbudet ikke lever fuldt ud op til kriterierne for en positiv akkreditering. Akkrediteringsrådet skal i sin afgørelse angive, hvilke kriterier uddannelsen eller uddannelsesudbudet ikke opfylder. Det er en forudsætning, at Akkrediteringsrådet vurderer, at uddannelsesinstitutionen vil kunne rette op på forholdene inden for en kortere periode på f.eks. et halvt til to år, sådan at uddannelsen eller uddannelsesudbudet ved periodens ophør vil opfylde kriterierne for kvalitet og relevans og derved opnå en positiv akkreditering.

Det foreslås med bestemmelsen i *stk. 2*, at Akkrediteringsrådet inden udløbet af perioden træffer en ny afgørelse om uddannelsesakkreditering på baggrund af en supplerende akkrediteringsrapport, der alene forholder sig til de kriterier, uddannelsen eller uddannelsesudbudet ikke opfyldte ved den første afgørelse.

Med bestemmelsen i *stk. 3* foreslås det, at selv om en uddannelsesinstitution opnår en positiv eller en betinget positiv institutionsakkreditering i perioden, hvor den betinget positive uddannelsesakkreditering er gældende, skal uddannelsen eller uddannelsesudbudet vurderes af Akkrediteringsrådet ved periodens ophør. Resultatet heraf kan enten være en positiv uddannelsesakkreditering eller et afslag på uddannelsesakkreditering.

Til § 17

Med den foreslåede bestemmelse i *stk. 1* kan Akkrediteringsrådet give en uddannelse eller et uddannelsesudbud afslag på uddannelsesakkreditering. Afslag kan gives, hvis Akkrediteringsrådet vurderer, at uddannelsen eller uddannelsesudbudet ikke opfylder ét eller flere væsentlige kriterier.

Afslag på akkreditering af henholdsvis en ny uddannelse og et nyt uddannelsesudbud betyder, at uddannelsen eller uddannelsesudbudet ikke kan godkendes af ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser. Afslag på eksisterende uddannelser eller uddannelsesudbud betyder, at uddannelsesinstitutionen ikke længere kan optage studerende på uddannelsen eller uddannelsesudbudet, og at uddannelsen eller uddannelsesudbudet skal afvikles.

Da der er tale om en bebyrdende afgørelse, skal Akkrediteringsrådet i afgørelsen begrunde, hvorfor uddannelsen eller uddannelsesudbudet ikke kan akkrediteres, jf. forvaltningslovens § 24.

Bestemmelsen i *stk. 2* fastsætter, at hvis en uddannelsesinstitution ønsker at søge om en fornyet uddannelsesakkreditering af den uddannelse eller det uddannelsesudbud, der har fået afslag, er det en betingelse, at der først foretages en ny prækvalifikation af uddannelsen eller uddannelsesudbudet med henblik på fornyet vurdering i henhold til § 18.

Til § 18

Med bestemmelsen i *stk. 1* foreslås gennemført prækvalifikation af forslag til nye uddannelser og nye uddannelsesudbud. Uddannelsesinstitutionernes ansøgninger om oprettelse af nye uddannelser og uddannelsesudbud skal vurderes i henhold til kriterier fastsat i medfør af bemyndigelsen i det foreslåede stk. 4. Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser gennemfører prækvalifikationen med gennemsigthed i processen og begrundelser for afgørelserne. Alle ansøgninger og afgørelser om prækvalifikation offentliggøres på ministeriets hjemmeside.

Ved ansøgning om en ny uddannelse skal uddannelsesinstitutionen bl.a. redegøre for, hvordan uddannelsen kan bidrage til dækning af kompetencebehovet i det danske samfund, hvordan den nye uddannelse adskiller sig væsentligt fra eksisterende beslægtede uddannelser, og hvorfor kompetencebehovet ikke kan dækkes ved en justering af en eksisterende uddannelse. Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser vurderer på baggrund af uddannelsesreglerne for de konkrete uddannelses typer, om der er tale om en ny uddannelse.

Ansøgning om nyt udbud skal indgives, når en uddannelsesinstitution ønsker at oprette et udbud af en eksisterende uddannelse, som den pågældende uddannelsesinstitution ikke allerede er godkendt til at udbyde. Der skal tillige indgives ansøgning om nyt uddannelsesudbud, når en uddannelsesinstitution ønsker at dublere eller flytte et eksisterende udbud til en anden geografisk lokalitet, f.eks. til en anden by. Ved ansøgning om nye udbud af eksisterende uddannelser skal den uddannelse, der søges om nyt udbud af, være klart identificeret i ansøgningen, for at Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser kan vurdere, om ansøgningen skal behandles som en udbudsansøgning, eller om der er tale om en ny uddannelse.

For så vidt angår erhvervsrettede videregående uddannelser, der er reguleret ved fælles rammebekendtgørelse og særskilt uddannelsesbekendtgørelse eller studieordning, der er helt eller delvis fælles for alle godkendte udbydere, vil ansøgning om udbud skulle ske med henvisning til de fælles regler. For så vidt angår eksisterende universitetsuddannelser og diplomingeniøruddannelser, der er omfattet af fælles rammebekendtgørelse, men primært foreligger beskrevet i studieordning, der er fastsat af den eller de udbydende uddannelsesinstitutioner, vil en ansøgning om nyt udbud heraf skulle redegøre for, på hvilken måde det nye udbud vil ad-

skille sig fra eksisterende udbud af den pågældende uddannelse.

Med den foreslåede bestemmelse i *stk. 2* får ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser desuden mulighed for at indhente supplerende faglig rådgivning. Supplerende faglig rådgivning forventes indhentet i tvivlstilfælde, f.eks. i form af udtalelser fra de faglige forskningsråd, repræsentanter for aftagere og ressourcpersoner med særlig faglig indsigt mv. Rådgivning kan indhentes i forhold til en konkret ansøgning eller som mere generel rådgivning, f.eks. i forhold til bestemte aftagerfelter, ændringer i kompetencebehov og lign.. Særligt for så vidt angår nye uddannelser, der vurderes at sigte mod erhvervsfunktioner, der hovedsageligt dækkes af uddannelser på et andet ministerområde, eller hvor der er tvivl herom, skal det drøftes mellem Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser og det pågældende ministerium, hvorvidt uddannelsen sigter mod et erhvervsområde, der allerede er dækket.

Til § 19

Med bestemmelsen i *stk. 1* foreslås det, at ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser nedsætter et rådgivende udvalg, som vurderer ansøgninger om prækvalifikation og rådgiver ministeren om principielle spørgsmål knyttet hertil. Udvalget skal forholde sig til, om en ny uddannelse eller et nyt udbud er hensigtsmæssig set i et samfundsøkonomisk og uddannelsespolitisk perspektiv. Det skal ske ved, at udvalget vurderer den konkrete ansøgning ud fra fastsatte kriterier for prækvalifikation.

Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser stiller sekretariatsbistand til rådighed for udvalget. Ministeriet udarbejder en indstilling til ministeren på baggrund af det rådgivende udvalgs vurdering. Det er ministeren, som træffer den endelige afgørelse om prækvalifikation, som ligger til grund for ministerens godkendelse efter den foreslåede § 19.

I *stk. 2* foreslås det, at udvalget består af 5 til 7 personer, som udpeges af ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser på baggrund af deres personlige egenskaber. For at sikre udvalgets upartiskhed kan personer, som varetager bestyrelsesposter eller ledende stillinger på videregående uddannelsesinstitutioner, eller som har personlige eller økonomiske interesser i udvalgets virke, ikke udpeges som medlemmer.

Udvalget skal samlet have bred indsigt i hele det videregående uddannelsesområde og de samfundsøkonomiske overvejelser og prioriteringer i forbindelse hermed. Udvalget skal have indgående kendskab til udviklingen i kompetencebehovene på det danske arbejdsmarked. Udvalget skal have mindst 1 medlem med international erfaring.

Med bestemmelsens *stk. 3* foreslås det, at udvalgets medlemmer tilsammen skal have bred indsigt i hele det videregående uddannelsesområde og de samfundsøkonomiske overvejelser og prioriteringer i forbindelse hermed, så udvalget kan forholde sig til, om den konkrete ansøgning om en ny uddannelse eller et nyt uddannelsesudbud er hensigts-

mæssigt set i et samfundsøkonomisk og uddannelsespolitisk perspektiv.

Det foreslås med bestemmelsen i *stk. 4*, at udvalgets medlemmer højst kan sidde i udvalget i 6 år fordelt på mindst to udpegningsperioder. Udpegningsperioderne kan, men skal ikke nødvendigvis, følge hinanden tidsmæssigt. Dette giver mulighed for, at udvalgets medlemmer kan have forskellige udpegningsperioder. Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser kan f.eks. bruge denne mulighed til at sikre kontinuiteten i udvalget.

Til § 20

Med den foreslåede bestemmelse skal ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser fastsætte kriterier for prækvalifikation samt nærmere regler om ansøgning, herunder bl.a. ansøgningsfrister, ansøgningsprocedure og krav til redegørelse og anden dokumentation, som skal understøtte ansøgningen, samt hvilke oplysninger uddannelsesinstitutionerne skal afgive til brug for ministerens godkendelse af nye uddannelser og uddannelsesudbud. Der forventes fastsat kriterier, som skal danne baggrund for vurdering af, hvordan en ny uddannelse kan forventes at bidrage til dækning af kompetencebehov i det danske samfund, herunder kompetencebehov i eksisterende erhverv eller videnområder, eller bidrager til udviklingen inden for nye viden- eller erhvervsområder. Nye uddannelser og uddannelsesudbud forventes endvidere vurderet efter kriterier, der vedrører sammenhængen til eksisterende videregående uddannelser, f.eks. om de bidrager til at understøtte sammenhæng ved at skabe relevante videreuddannelsesmuligheder for erhvervsakademi- eller bacheloruddannede.

For så vidt angår ansøgning om flytning eller dublering af allerede godkendte uddannelsesudbud forventes bemyndigelsen endvidere anvendt således, at ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser ved prækvalifikationen kan træffe afgørelse om, at en uddannelsesinstitution i særlige tilfælde kan oprette det ansøgte uddannelsesudbud uden særskilt uddannelsesakkreditering, uanset at uddannelsesinstitutionen ikke har påbegyndt eller opnået betinget eller positiv institutionsakkreditering. Der vil på bekendtgørelsesniveau blive fastsat retningslinjer herfor, men muligheden forventes anvendt i begrænset omfang, hvor uddannelsesinstitutionen i forbindelse med flytninger og dubleringer af allerede godkendte uddannelsesudbud kan godtgøre en tilstrækkelig høj grad af overensstemmelse mellem det allerede godkendte uddannelsesudbud og det ansøgte uddannelsesudbud, f.eks. hvad angår fagligt miljø og videngrundlag. Det ny uddannelsesudbud vil i sådanne tilfælde være omfattet af uddannelsesinstitutionens gældende udbudsgodkendelse for den pågældende uddannelse.

Bemyndigelsen forventes tillige anvendt til fastsættelse af krav til det rådgivende udvalg for vurdering af udbud af videregående uddannelsers arbejde, herunder at ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser årligt offentliggør en samlet rapport om resultater og erfaringer i forbindelse med prækvalifikation og udvalgets rådgivning til

ministeren. Rapporten sendes til Folketingets Udvalg for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser.

Til § 21

Med bestemmelsen i *stk. 1* foreslås det, at ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser på baggrund af prækvalifikationen træffer afgørelse om godkendelse af nye uddannelser og uddannelsesudbud. Ministeren kan ikke godkende nye uddannelser og uddannelsesudbud, der ikke vurderes at opfylde de kriterier, der forventes fastsat i medfør af den foreslåede § 20. Det er tillige en forudsætning for godkendelse, at det ansøgte opfylder øvrige lovgivningsmæssige krav (legalitetskontrol) og betingelser fastsat i medfør af den foreslåede § 20.

Da godkendelsen sker i forlængelse af prækvalifikationen, skal ansøgning om prækvalifikation også indeholde de oplysninger, som skal anvendes ved godkendelsen, herunder indstilling om tilskudsmæssig indplacering, specifikke adgangskrav, uddannelsessprog m.v. Disse forhold fastsættes af Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser i forbindelse med godkendelsen. Der vil således være tale om én samlet procedure, der fører til godkendelse eller afslag herpå, jf. dog bemærkningerne til de foreslåede stk. 2 og 3.

Det foreslås i *stk. 2*, at ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser kan give en foreløbig godkendelse til nye uddannelser og udbud, hvis den ansøgende uddannelsesinstitution har påbegyndt institutionsakkreditering, jf. det foreslåede § 9, stk. 2. Godkendelsen vil i givet fald ske under den forudsætning, at uddannelsesinstitutionen inden for en nærmere fastsat tidsramme har opnået positiv institutionsakkreditering, og uddannelsen og uddannelsesudbuddet vil først kunne oprettes, når akkrediteringsafgørelsen foreligger. Såfremt uddannelsesinstitutionen alene opnår en betinget positiv institutionsakkreditering, behandles en foreløbigt godkendt uddannelse eller uddannelsesudbud efter reglerne i det foreslåede stk. 3.

For uddannelsesinstitutioner, der ikke er positivt institutionsakkrediteret og ikke har påbegyndt institutionsakkreditering, foreslås det med *stk. 3*, at en eventuel godkendelse gives under forudsætning af, at uddannelsen eller uddannelsesudbuddet inden for en nærmere fastsat tidsramme har opnået positiv uddannelsesakkreditering.

Med den foreslåede bestemmelse i *stk. 4* får ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler for godkendelsen. For så vidt angår godkendelse af nye udbud af erhvervsrettede videregående uddannelser vil bemyndigelsen blive anvendt til at fastsætte betingelser, som efter deres indhold vil være en videreførelse af de eksisterende godkendelsesbetingelser i lov om erhvervsakademiuddannelser og professionsbacheloruddannelser samt i lov om erhvervsrettet grunduddannelse og videregående uddannelse (videreuddannelsessystemet) for voksne, der foreslås ophævet i den samtidigt for Folketinget fremsatte ændringslov. Den tidligere lovbestemte tidsbegrænsning af udbudsgodkendelserne, jf. de almindelige bemærkninger pkt. 3.1.3, forventes ikke videreført.

Til § 22

Med bestemmelsen i *stk. 1* foreslås det, at ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser får mulighed for at sætte fokus på enkelte uddannelser med helt konkrete kvalitetsudfordringer, f.eks. lav beskæftigelse eller stort frafald i en længere periode. Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser kan udtage de pågældende uddannelser til en nærmere gennemgang. Identifikation af uddannelser med særlige kvalitetsudfordringer kan ske på baggrund af objektive indikatorer, ligesom det skal være muligt for centrale aktører, som f.eks. Akkrediteringsrådet, arbejdsmarkedets parter eller de studerende, at pege på formodede behov for en gennemgang.

Med det foreslåede *stk. 2* får ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om gennemgangen. Valg af metode for en gennemgang vil ske efter en indledende vurdering af den konkrete uddannelses kvalitetsudfordringer. Akkrediteringsrådet inddrages i den indledende vurdering. Valg af metode og konsekvens skal ske inden for ministerens beføjelser i medfør af denne lov eller anden lovgivning. Der kan f.eks. blive tale om fuld uddannelsesakkreditering eller om en genakkreditering baseret på en delmængde af de eksisterende kriterier.

Hvis den indledende vurdering peger på problemer, der ikke kan løses inden for akkrediteringssystemet, kan resultatet f.eks. være et ministerielt ad-hoc-tilsyn. Såfremt diagnosen tyder på mere almene problemer, som ikke direkte peger tilbage på den enkelte uddannelse eller den enkelte uddannelsesinstitution, kan konklusionen være at iværksætte en tværgående evaluering med henblik på en bredere belysning af problemstillingerne.

Gennemgangen kan have konsekvenser for uddannelsesinstitutioner, der er positivt institutionsakkrediteret. Afslag på uddannelsesakkreditering og i yderste konsekvens en lukning af en uddannelse eller et uddannelsesudbud kan også betyde, at uddannelsesinstitutionen får en betinget positiv institutionsakkreditering, hvis gennemgangen tyder på væsentlige mangler i uddannelsesinstitutionens kvalitetssikring. Akkrediteringsrådet træffer afgørelse om eventuel ændring af tidligere afgørelse om akkreditering.

Til § 23

Det foreslås med bestemmelsen i *stk. 1*, at Akkrediteringsrådet i løbet af en institutions- eller en uddannelsesakkrediteringsperiode får mulighed for at undersøge, om kriterierne for akkrediteringen fortsat opfyldes. Er dette ikke tilfældet, skal akkrediteringen trækkes tilbage. Akkrediteringsrådet kan foretage vurderingen af egen drift, eller efter anmodning fra ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser, f.eks. hvis ministeren som led i sin tilsynsforpligtelse eller på anden vis er blevet opmærksom på, at kriterierne muligvis ikke længere er opfyldt.

Med de foreslåede bestemmelser i *stk. 2* og *3* fastlægges konsekvenserne i tilfælde af, at kriterierne ikke længere er opfyldt. Rækkevidden af bestemmelserne i stk. 2 og 3 følger

af det almindelige forvaltningsretlige grundlag for tilbagekaldelse af begunstigende forvaltningsakter.

Med det foreslåede *stk. 4* får uddannelsesinstitutionen pligt til at underrette Akkrediteringsrådet, hvis uddannelsesinstitutionen på baggrund af en evaluering eller på anden måde selv bliver opmærksom på, at kriterierne muligvis ikke længere er opfyldt.

Til § 24

Med bestemmelsen i *stk. 1* foreslås det, at en positiv institutionsakkreditering også omfatter en vurdering af uddannelsesinstitutionernes procedurer for kvalitetssikring af udbud i udlandet. Uddannelsesinstitutioner, der har opnået positiv institutionsakkreditering, kan udbyde hele danske uddannelser i udlandet (uden taxametertilskud) uden krav om særskilt uddannelsesakkreditering og uden forudgående prækvalifikation, hvis de i øvrigt har hjemmel hertil. Dog skal reglerne i det land, hvor uddannelsen udbydes, følges, og der kan her være krav om uddannelsesakkreditering. Ansvar for, at udbud i udlandet eller anden virksomhed, der ikke er offentlig finansieret, ikke undergraver uddannelsesinstitutionens økonomi eller faglige miljø ligger hos uddannelsesinstitutionerne og vil være omfattet af ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelsers løbende tilsyn. For udbud i udlandet af erhvervsrettede videregående uddannelser fastholdes det nuværende krav om forudgående screening, der omfatter en vurdering af uddannelsesinstitutionens økonomiske forudsætninger for udbuddet i udlandet, samt en vurdering af, om udbuddet i udlandet vil kunne gennemføres uden at bringe uddannelsesinstitutionens uddannelsesaktivitet i Danmark i fare.

Uddannelsesinstitutioner, der ikke er positivt institutionsakkrediteret, skal også for så vidt angår udbud i udlandet følge reglerne om uddannelsesakkreditering, som foretages mod betaling, jf. det foreslåede § 27, stk. 3.

Universiteternes frihed til selv at vælge kvalitetssikringsinstitution ved udbud af uddannelser i udlandet både med og uden samarbejdsuniversitet følger af universitetslovens § 3 a, stk. 3 og 4. For så vidt angår Erasmus Mundus-kandidatuddannelser er det dog fortsat en betingelse, at den valgte kvalitetssikringsinstitution er optaget i det europæiske register for kvalitetssikringsorganer (European Quality Assurance Register (EQAR)).

Det foreslåede *stk. 2* er en konsekvens af bestemmelsen i universitetsloven om, at universiteterne har frihed til at vælge en anden kvalitetssikringsinstitution end Danmarks Akkrediteringsinstitution til at træffe afgørelsen om akkreditering. Vælges en anden kvalitetssikringsinstitution, er det denne institutions akkrediteringskriterier, som finder anvendelse.

Med bestemmelsen i *stk. 3* foreslås det, at prækvalifikation alene omfatter udbud af uddannelser og uddannelsesudbud, hvortil der ydes tilskud. Det vil sige at prækvalifikationen omfatter frivillige og obligatoriske forløb, samt Erasmus Mundus-uddannelser og erhvervsrettede videregående fællesuddannelser. For disse uddannelsesforløb sker prækvalifi-

kationen på samme måde som for uddannelser og uddannelsesudbud i Danmark, dog vil der ved behovsvurderingen også blive taget særligt hensyn til det internationale arbejdsmarked.

Der er ikke krav om prækvalifikation, når uddannelsesinstitutionerne udbyder hele uddannelser i udlandet efter reglerne om indtægtsdækket virksomhed. Det vil dog fortsat være nødvendigt, at uddannelsesinstitutionerne for disse uddannelser indsender visse oplysninger, så som titel, adgangskrav mv. til Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser til brug for godkendelse af titel på det danske eksamensbevis.

Til § 25

Hvis uddannelsesinstitutionen er positivt institutionsakkrediteret, er der ikke krav om uddannelsesakkreditering. Da uddannelsesinstitutionerne imidlertid kan have behov for en uddannelsesakkreditering, enten til brug for et internationalt samarbejde eller for at dokumentere uddannelsens eller uddannelsesudbuddets kvalitetsniveau, åbnes der med den foreslåede bestemmelse op for, at uddannelsesinstitutionerne kan vælge at lade deres uddannelser eller uddannelsesudbud uddannelsesakkreditere. Uddannelsesinstitutionerne betaler for denne uddannelsesakkreditering, jf. den foreslåede § 27, stk. 3.

Til § 26

Det foreslås med *stk. 1*, at Kulturministeriets videregående uddannelsesinstitutioner og de uddannelser, uddannelsesinstitutionerne udbyder, skal være omfattet af loven. Kulturministeren fastsætter nærmere regler om uddannelsesakkreditering, institutionsakkreditering og prækvalifikation i en bekendtgørelse.

Det vil bl.a. fremgå af reglerne, at uddannelsesinstitutioner under Kulturministeriet i lighed med uddannelsesinstitutioner under Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser skal institutionsakkrediteres, hvor en positiv institutionsakkreditering gælder i 6 år. Ved en positiv institutionsakkreditering vurderes uddannelsesinstitutionens kvalitetssikringssystem, med undtagelse af meget få klart afgrænsede problemstillinger, som velbeskrevet, velargumenteret og velfungerende i praksis. Uddannelsesinstitutionen har et samlet kvalitetssikringssystem, der sikrer kvalitet og relevans i alle deres uddannelser og uddannelsesudbud. Hvis dette er opfyldt, kan uddannelsesinstitutionen opnå institutionsakkreditering for den givne akkrediteringsperiode.

Positiv akkreditering medfører, at uddannelsesinstitutionen selv kan oprette nye uddannelser, som dog skal prækvalificeres. Uddannelsesinstitutionen kan endvidere frit foretage justeringer af eksisterende uddannelsesudbud. Sådanne justeringer må dog ikke medføre, at uddannelsesudbuddet skifter karakter i en sådan grad, at der reelt bliver tale om en ny uddannelse.

Ved ansøgning om prækvalifikation af en ny uddannelse skal uddannelsesinstitutionen bl.a. redegøre for, hvordan ud-

dannelsen kan bidrage til dækning af kompetencebehovet i det danske samfund, og hvordan den nye uddannelse adskiller sig fra eksisterende beslægtede uddannelser. Kulturministeriet vurderer på baggrund af uddannelsesreglerne for de konkrete uddannelsestyper, om der er tale om en ny uddannelse.

Kulturministeren kan fastsætte regler om, at der anvendes ekstern rådgivning ved prækvalifikation af nye uddannelser.

Kulturministeren fastsætter ligeledes overordnede kriterier, som skal danne grundlag for Akkrediteringsrådets vurdering af uddannelsesinstitutionerne. Kriterierne fastsættes således, at uddannelsesinstitutionerne kan udvikle deres kvalitetssikringssystemer med respekt for deres egne særlige karakteristika. Kriterierne for kvalitet vil bl.a. omhandle uddannelsesinstitutionernes interne kvalitetssikring af uddannelserne, herunder uddannelsesinstitutionernes beredskab, hvis der f.eks. er problemer med enkelte uddannelsers faglige profil og niveau, eller hvis det bagvedliggende videngrundlag er mangelfuldt. Kvalitetskriterierne fastlægges i overensstemmelse med fælles europæiske standarder for kvalitetssikring (ESG'erne). Kriterier for relevans vil bl.a. omhandle uddannelsesinstitutionernes sikring af, at uddannelserne løbende afspejler arbejdsmarkedets behov. I lighed hermed skal uddannelsesinstitutionerne dokumentere, at de for allerede eksisterende uddannelser bl.a. indgår i en løbende dialog med aftagere og dimittender om udviklingen af uddannelserne og uddannelsesudbuddene. Herudover skal uddannelsesinstitutionen løbende have fokus på dimittendernes arbejdsmarkedssituation, herunder beskæftigelses- og ledighedsgrader. Kriterierne vil blive fastlagt efter drøftelse med bl.a. uddannelsesinstitutionerne og repræsentanter for aftagerne.

Da uddannelsesinstitutioner med en betinget positiv akkreditering fortsat vil skulle have uddannelsesakkrediteret nye uddannelser, fastsætter Kulturministeriet ligeledes kriterier for uddannelsesakkreditering. Ligeledes vil uddannelsesinstitutioner, der har fået afslag på en institutionsakkreditering, fortsat skulle have deres eksisterende uddannelser uddannelsesakkrediteret.

Med bestemmelsen i *stk. 2* foreslås det, at Akkrediteringsrådet kan akkreditere uddannelser og uddannelsesinstitutioner under andre ministre efter aftale mellem vedkommende minister og ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser. Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser orienterer Akkrediteringsrådet, når der indgås aftale om akkreditering for andre ministre. Vedkommende minister kan fastsætte nærmere regler om akkrediteringen, herunder kriterier for kvalitet og relevans.

Til § 27

Med bestemmelsen i *stk. 1* foreslås det, at udgifterne til Akkrediteringsrådet og Danmarks Akkrediteringsinstitution som udgangspunkt afholdes af ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser. Endvidere afholder ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser udgifter til akkrediteringsrapporter, som Akkrediteringsrådet har bestilt fra en anden internationalt anerkendt

operatør end Danmarks Akkrediteringsinstitutionen, jf. den foreslåede § 3, stk. 3.

Det foreslås med *stk. 2*, at andre ministre afholder udgifterne til akkreditering af uddannelser og uddannelsesinstitutioner på deres område. I det omfang Akkrediteringsrådet akkrediterer lønnede uddannelser, jf. den foreslåede § 1, stk. 2, skal dette ske som indtægtsdækket virksomhed efter reglerne herom i Finansministeriets Budgetvejledning.

Med den foreslåede bestemmelse i *stk. 3* videreføres reglerne om, at akkreditering af uddannelser, som udbydes i udlandet, skal ske som indtægtsdækket virksomhed efter reglerne i Finansministeriets Budgetvejledning. Dette gælder dog ikke for prækvalifikation efter den foreslåede § 18 eller udtagelse af uddannelser med særlige kvalitetsmæssige udfordringer efter den foreslåede § 22.

Til § 28

Med bestemmelserne i *stk. 1* og *2* foreslås det, at parter kan indbringe klager over retlige spørgsmål ved Akkrediteringsrådets afgørelser for Styrelsen for Universiteter og Internationalisering, f.eks. klager over sagsbehandlingsfejl i forhold til de almindelige forvaltningsretlige regler. Styrelsens afgørelser kan ikke indbringes for ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser. Da Akkrediteringsrådet besidder en særlig fagkundskab, kan det faglige indhold i Akkrediteringsrådets afgørelser ikke påklages til styrelsen eller til ministeren.

Til § 29

Med bestemmelsen i *stk. 1* foreslås det, at ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser kan delegerer sine kompetencer efter loven til en under Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser oprettet styrelse eller tilsvarende institution til at udøve de beføjelser, der i loven er tillagt ministeren. Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser kan efter den foreslåede bestemmelse delegerer sine beføjelser efter loven til enhver myndighed inden for ministeriets administrative hierarki uanset myndighedens placering i det administrative hierarki, herunder myndigheder, som er underordnet styrelser.

For at sikre at ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser – hvis der træffes beslutning om flytning af institutioner under Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser – kan henlægge eventuelle myndighedsopgaver dertil, hvis dette findes hensigtsmæssigt, foreslås bestemmelsen derfor formuleret således, at ministeren også kan bemyndige myndigheder uden for ministeriet til at udøve de beføjelser, der i loven er tillagt ministeren.

Det foreslås derfor, at ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser efter forhandling med vedkommende minister kan bemyndige andre myndigheder til at udøve de beføjelser, som i de respektive love er tillagt ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser. Der er alene tale om statslige myndigheder. Der kan så-

ledes ikke i medfør af de foreslåede bestemmelser ske delegation til private virksomheder eller organisationer. Omfanget af delegationen til den pågældende statslige myndighed skal ske efter forhandling med vedkommende minister.

Det foreslås i *stk. 2*, at ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser kan fastsætte regler om adgangen til at påklage afgørelser, der er truffet i henhold til bemyndigelse efter *stk. 1*, herunder at afgørelserne ikke skal kunne påklages, hvilket betyder, at ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser også kan afskære klageadgangen fra organisatorisk underordnede statslige myndigheder til styrelserne eller fra andre statslige myndigheder. Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser kan f.eks. både afskære påklage til ministeren og påklage til styrelserne. Muligheden for at afskære klageadgang knytter sig kun til afgørelser på områder, som er delegeret fra ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser i henhold til loven. Således vil ministeren ikke i denne bestemmelse have hjemmel til at afskære klageadgang, der i øvrigt er fastsat i lovgivningen m.v.

Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser får med den foreslåede bestemmelse i *stk. 3* hjemmel til at fastsætte regler om udøvelsen af de beføjelser, som en anden myndighed efter forhandling med vedkommende minister bliver bemyndiget til at udøve efter *stk. 1*. Bestemmelsen omhandler de tilfælde, hvor ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser udnytter sin adgang til at delegerer beføjelser til andre myndigheder uden for Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser.

Til § 30

Det foreslås med bestemmelsen i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. juli 2013.

Det foreslås med bestemmelsen i *stk. 2*, at den nugældende lov om Akkrediteringsinstitutionen for videregående uddannelser ophæves. Der vil efter lovens ikrafttræden blive udarbejdet en ny bekendtgørelse om såvel akkreditering af uddannelsesinstitutioner og uddannelser som prækvalifikation og godkendelse af nye uddannelser og uddannelsesudbud.

Med bestemmelsen i *stk. 3* foreslås, at igangværende sager om akkreditering eller screening af uddannelser færdigbehandles efter de nugældende regler. Med igangværende sager menes akkrediteringsansøgninger indsendt senest 1. juli 2013.

Afgørelser om uddannelsesakkreditering truffet i henhold til gældende regler vil fortsat gælde indtil udløbet af akkrediteringsperioden eller akkrediterings bortfald.

Bestemmelsen i *stk. 4* giver mulighed for at udpege et nyt Akkrediteringsråd. Det er vigtigt, at sammensætningen af Akkrediteringsrådet kan ændres, så det bedst muligt afspejler de opgaver, som Akkrediteringsrådet fremadrettet skal have.

Til § 31

Efter de gældende regler gennemføres turnusakkrediteringen af eksisterende uddannelser efter de turnusplaner, der er fastsat af henholdsvis Akkrediteringsrådet (for universitetsuddannelserne) og af ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser (for de erhvervsrettede videregående uddannelser og for de kunstneriske uddannelser).

Med bestemmelsen i *stk. 1* fastholdes turnusakkrediteringen som udgangspunkt, men for at frigive ressourcer til en hurtigere overgang til institutionsakkreditering vil turnusakkrediteringerne af eksisterende uddannelsesudbud blive sat delvist i bero.

Det foreslås med bestemmelsen i *stk. 2*, at de eksisterende turnusplaner revideres, og at der i den forbindelse tages hensyn til Danmarks Akkrediteringsinstitutionens andre opgaver samt uddannelsesinstitutionernes arbejde med en ny ansøgning om institutionsakkreditering. Akkrediteringsrådet udarbejder forslag hertil, som drøftes med ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser.

Det foreslås med *stk. 3*, at tidsbegrænsningen for de udbudsgodkendelser, der er givet i medfør af de anførte bestemmelser, bortfalder. Dette er en konsekvens af, at ministerens godkendelse af nye uddannelsesudbud ikke gives som tidsbegrænset fremover, jf. bemærkningerne til det foreslåede § 21, *stk. 4*.

Til § 32

Akkrediteringsrådet skal med den foreslåede bestemmelse udarbejde en plan for institutionsakkreditering i dialog med de uddannelsesinstitutioner, der har ansøgt om institutionsakkreditering. Akkrediteringsrådet drøfter planen med ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser. Planen skal sikre, at alle ministeriets uddannelsesinstitutioner har gennemført institutionsakkreditering inden 6 år fra lovens ikrafttræden. Det forventes, at planen foreligger senest 3 måneder efter, at loven er trådt i kraft.

De eksisterende turnusplaner for uddannelsesakkreditering vil blive konkret vurderet og sammenholdt med den endelige tidsplan for uddannelsesinstitutionernes første gennemløb af institutionsakkrediteringen. Der vil alene blive gennemført turnusakkrediteringer af uddannelser og uddannelsesudbud, som sikrer, at overgangen til institutionsakkreditering ikke medfører huller i den kontinuerlige eksterne kvalitets sikring.

Der vil ved revisionen desuden blive lagt vægt på, at sideløbende institutionsakkreditering og turnusakkrediteringer af uddannelser og uddannelsesudbud ved den samme uddannelsesinstitution skal undgås i videst muligt omfang. Dette kan have konsekvenser for turnusakkrediteringer af de landsdækkende erhvervsrettede uddannelser, hvor alle udbud af samme uddannelse hidtil er blevet akkrediteret samtidig. Det skal dog bemærkes, at de største af de landsdækkende uddannelser (sygeplejerske, lærer og pædagog) ikke vil blive berørt, da turnusakkrediteringerne er gennemført eller iværksat.

Til § 33

Det foreslås, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland.